

full circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

2010 JÚNIUS - 38. SZÁM

ÚJ SOROZAT
VIRTUALIZÁCIÓ

Készítette: Tambako the Jaguar (Flickr.com)

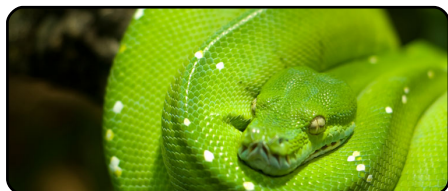
FÓKUSZBAN - UBUNTU 10.04 - LUCID LYNX

A Full Circle magazin nem azonosítandó a Canonical Ltd-vel!

full circle

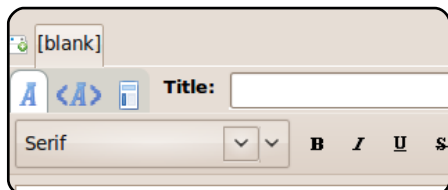
AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

Programozunk Pythonban -
12. rész 7

Virtualizáció 12

Blogolás böngészőből 15

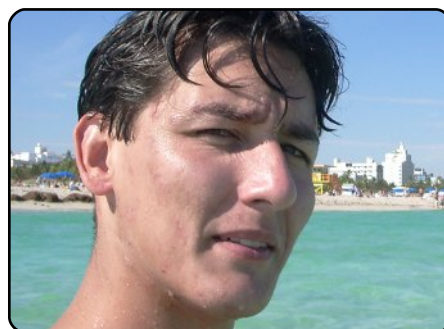

Az én sztorim 18

Hogyan került kapcsolatba egy Opensolaris felhasználó az Ubuntuval? Hogyan váltott egy másik felhasználó Freespire-ről Ubuntu-ra?

Fókuszban
Ubuntu 10.04 24

MOTU Interjú 29

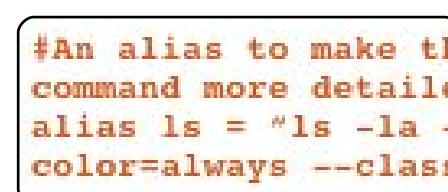
Ebben a számban Andres Rodriguez az Egyesült Államokból

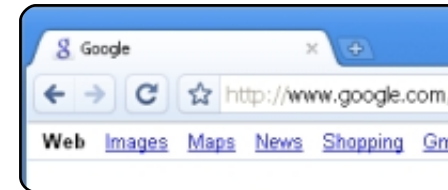
Levelek 31

Játékok Ubuntu-n 33

Parancsolj és uralkodj 5

Top 5
Mozaik ablakkezelők 39

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! -így add tovább! 2.5 Magyarország License alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a benne található cikkeket a következő feltételekkel: jelezned kell eme szándékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel) valamint fel kell tüntetni a magazin nevét (full circle magazin) és az url-t, ami a www.fullcirclemagazine.org (úgy terjeszd a cikkeket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló vagy ezzel kompatibilis licenz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonical-tól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

Előszó

Köszöntünk a Full Circle Magazin legújabb kiadásában!

Ebben a hónapban új cikksorozat megszületésének lehetünk szemtanúi, mely a virtualizációról szól. Ha dualboot nélkül akarnál kipróbálni egy másik operációs rendszert, vagy éppen Windows-t szeretnél futtani egy bizonyos alkalmazás miatt, ez sorozat neked szól. Ebben a részben Lucas Westermannel végigveheted virtuális géped beállítását. A következő hónaptól feltűrjük az ingujjat és telepítünk egy igazi oprendszert is rá.

Ugyan a 10.04 több hónapja kijött, mégis ebben a hónapban kaptok egy ismertetőt előnyeiről, hátrányairól, és a szerző - igen dícséretes módon - közöl egy átfogó listát az általa hasznosnak vélt alkalmazásokról. Talán most találsz meg az új kedvenc alkalmazásod!

Szeretném megköszönni mindazoknak, akik elküldték a Top 5 listájukat az e havi cikkhez, míg Andrew Min távol volt. Csak egy kerülhetett be, de a többiek is megnyugodhatnak; ha Andrew ismét szünetre menne, fel fogom használni a többi listát.

Ha már szóba jött a közreműködés, ne feledjétek, hogy mindig nyitottak vagyunk az új cikkletekre, rovatokra és egyéb nyalánságokra. Nincs korlátozás az FCM lapjainak számát illetően, úgyhogy írjatok nyugodtan cikkeket, vagy bármit, amiben jók vagytok.

Minden jót!

Ronnie

szerkesztő, Full Circle Magazine
ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin az alábbiak segítségével készült:

Mi az Ubuntu?

Az Ubuntu egy teljes értékű operációs rendszer, mely egyaránt kiváló laptopokra, asztali gépekre és szerverekre. Mindegy, hogy otthon, az iskolában vagy munkában használod, az Ubuntu minden szükséges alkalmazás megtalálható, mint például szövegszerkesztő, levelezőprogram és webböngésző. Az Ubuntu ingyenes és mindig is az marad.

Nem kell licenct díjat fizetni. Letöltés után rögtön használható és **teljesen ingyen** odaadható családodnak, kollégáidnak, barátaidnak, iskolatársaidnak.

Telepítés után a rendszer használatra kész, internettel, grafikai programokkal és játékokkal áll rendelkezésedre.

TIPP: A Tartalomjegyzék eléréséhez kattints az új 'Tartalomjegyzék' linkre bármely lapon!

A Linux nyert az SCO - Novell ügyben

A hat évig tartó Novell-SCO ügynek immár vége - az ítélet szerint a Novell saját Unix szabadalmakkal rendelkezett, amit az SCO nem licencelt megfelelően, ennél fogva az ügy lezárult.

Ted Stewart bíró: "Az esküdtsek elutasította az SCO keresetét több okból, egyrészt nem voltak részesei az APA létrehozásának, másrészt a tanúvallomások csak csekély mértékben szóltak a szerzői jogok átvételével kapcsolatos megbeszélésekről, harmadrészt pedig a tanúk közül sokan pénzügyileg érdekeltek voltak a perben."

Az SCO eddigre már szinte csak ügyvédi levelek kiküldésével foglalkozott és többen a Linux fejlesztések ősellenségeként tekintettek rájuk.

Forrás: theregister.co.uk

Nvidia Display Driver 256.35 Linuxhoz

Több hónapi kemény munka után az Nvidia június 22-én végre bejelentette a 256.x zárt grafikus meghajtójának végső és stabil verzióját. Az Nvidia 256.35 számos javítást és fejlesztést egyesít az előző verziókból. A nem hivatalos GLX támogatás is belekerült néhány OpenGL kiterjesztéshez, mint ahogy a Hőmérséklet Beállítás jelentése, Compiz javítások, VDPAU fejlesztések, és még sok más.

A teljes és részletes változásokat a kiadás bejelentésében olvashatod a <http://www.nvidia.co.uk/object/linux-display-ia32-256.35-driver-uk.html> oldalon.

Forrás: softpedia.com

A SystemRescueCd 1.5.6-ban a GParted új verziója

**System
Rescue Cd**

A SystemRescueCd fejlesztői kiadták a hatodik frissítést az 1.5.x szériás Linux disztribúciójukhoz. Gentoo alapokra építve készítették el az operációs rendszer menedzselő vagy javító és rendszerösszeomlás utáni adatvisszaállító eszközt. A támogatott fájlrendszerek között megtalálhatók a következők: Ext2, Ext3 és Ext4, ReiserFS, XFS, JFS, VFAT, NTFS, ISO9660 és Btrfs.

A SystemRescueCd 1.5.6 a 2.6.32.15-ös kernelt használja, de választhatjuk a 2.6.34-est is. A legújabb 0.6.0-s GNOME Partition Editor is benne van, amivel az 512 bájt nál nagyobb szektorméretű eszközök is kezelhetők, és új az igazítás funkció is. A GParteddel könnyedén le-

het partíciókat készíteni, szervezni és törölni grafikus felületen (GUI).

A **SystemRescueCd 1.5.6** letölthető innen: <http://www.sysresccd.org/Download>. A felhasználói kézikönyv pedig innen: <http://www.sysresccd.org/Online-Manual-EN>

Forrás: h-online.com

Kérdezd a Szerkesztőt

Robin Catling valahogy meggyőzött, hogy a Full Circle Podcast 10-es részben egy szerkesztői kérdezz-felelek legyen, így az FCM-mel kapcsolatos bármely kérdésedet küld el a podcast@fullcirclemagazine.org címre.

Parancsolj és uralkodj

Írta Lucas Westermann

Mielőtt belekezdünk, szeretnék megemlíteni egy olvasói e-mailt. Alexander volt kedves felhívni figyelmeimet egy „gstm” nevű grafikus programra, ami SSH porttovábitást végez. Azon olvasóimnak, akik inkább grafikus alternatívákat használnak, ahol csak lehet, hát íme. Elérhető a Universe tárolóból. Egy másik olvasó (aki nem írta meg a nevét – de te tudod, hogy ki vagy!) kiemelte, hogy az FCM 37. szám C&C cikkének 7. lépésében elmulasztottam felhívni a figyelmet, hogy be kell helyettesítened a „localhost”-ot a szervered IP címével. (A parancs "`ssh -D 8080 lswest@localhost`" volt, ahol az `lswest@localhost`-ot kell kicserélned a `te_neved@SZERVER_IP_CÍMEVEL`). Elnézést bármiféle keveredésért, amit ezzel okoztam.

Ebben a hónapban jelentős időt töltöttem néhány DWM (Dynamic Window Manager) patch újraírásával, hogy működhessenek a pango folttal, ami xft font

támogatást ad a DWM állapotsorához. Eközben megtanultam pár dolgot a diff-ről, és elhatároztam, hogy megosztom veletek a tapasztalataimat. Ha most azt kérdezitek, „miért kellene tudnom használni a diff-et, amikor nem használok DWM-et és nem generálok foltokat?”, akkor a válasz egyszerű: mert a diff nagyon sok helyzetben használható. Például írsz egy szkriptet és hozzá akarsz adni valamit, de szükséged van a régi szkriptre is egy másik gép miatt – ahelyett, hogy két különböző szkriptet csinálnál és mentenél, megírhatod a szkriptet, csinálsz egy másolatot arról, amit átírsz, generálsz egy .diff fájlt, elmented az eredeti szkriptet és a .diff fájlt és spórolsz magadnak egy kis munkát a továbbiakban. Vagy ha segítesz egy barátnak és nem tudod elküldeni a javítandó fájlt, küldhetsz nekik egy .diff-et a változtatásokkal.

Bizonyára sok másra is lehet használni (konfigurációs fájlok

beállítása, stb.), amikre még nem gondoltam.

A diff általában telepítve van a legtöbb disztribúcióban. Ubuntuan így telepítheted, ha nem lenne fent:

```
sudo apt-get install diff
```

Amint telepítve van, már használható is. Egy .diff fájl generálásához két összehasonlítható fájlra van szükség. Egyik lesz az „eredeti” (amit mostantól így hívok), a másik pedig a „frissített” fájl.

Az egyszerűség kedvéért tegyük fel, hogy a fájl a következőt tartalmazza:

VirtualBox Hogyan (virtuális gép beállítása, telepítése és konfigurálása).

Virtualizációs sorozat: Minden hónapban írni egy cikket egy disztribúcióról képernyőmentésekkel, stb.

C&C:

Hasznos dolgokat bemutatni curl, wget, stb. témakörben? És diff?

És meg akarom változtatni erre:

VirtualBox Hogyan (virtuális gép beállítása, telepítése és konfigurálása).

Virtualizációs sorozat: Minden hónapban írni egy cikket egy disztribúcióról képernyőmentésekkel, stb.

C&C:

Diff (wget és curl a következő hónapban)

A kívánt változásokat a „frissített” fájlba mentem. Általában hozzáadok egy „-foltozva” utótagot a fájlnev végére. Amint a változások kész vannak és generálni akarok egy diff fájlt, a következő gépelem a terminálomba:

```
diff -up eredeti frissített > articles\list\update.diff
```


Helyettesítsd be az „eredeti” és „frissített” neveket a saját fájlneveiddel és útvonalaiddal. Ha nem az aktuális könyvtárban akarod létrehozni a diff fájlt, add hozzá az útvonalat a fájlnevhez a „>” jel jobb oldalán. A „>” azt mondja a shellnek, hogy irányítson át minden kimenetet a jobb oldalra – jelen esetben a .diff fájlba. Ha a változásokat az eredeti fájl egy másolatára akarod alkalmazni (egy másik gépen, például), a következő parancsok valamelyikét kell futtatnod a foltozandó fájlt tartalmazó könyvtárban:

```
patch -p1 < /path/to/.diff
```

```
patch -Np1 -i /path/to/.diff
```

Ahol, természetesen a “/path/to/.diff” helyére a saját elérési utadat kell írnod.

Tisztában vagyok veled, hogy ez a példa nem egy tipikus eset, amikor patch/.diff fájl használata mellett döntesz, de épp az egyszerűsége miatt választottam. Egy másik terület, ahol hasznos lehet a diff: ha van két fájld (esetemben általában konfigurációs fájlok), és nem tu-

dod, hogy változtak-e, illetve ha igen, akkor mi változott. Csak futtasd a parancsot az ellenőrzéshez:

```
diff /path/to/first/file  
/path/to/second/file
```

Az elérési utakat ne felejtse el átírni. A kimenetnek valahogy így kellene kinéznie:

5c5

```
< - Hasznos dolgokat bemutatni  
curl, wget, stb. témakörben?  
És diff?
```

```
> - Diff (wget és curl következő  
hónapban)
```

Nézzük a fentieket sorról sorra. Az „5c5” (azt hiszem) a sorok összehasonlítása a két fájlban. Nem vagyok benne biztos, de ez esetben úgy tűnik. A következő egy hiányzó sort mutat (a „<” jelzi a törlést), és alatta látjuk a hozzáadott sort (ami így helyettesíti az eredeti sort), ez látszik a „>” jelből.

Amint látható, ez egy nagyon hasznos eszköz arra, hogy megtaláljuk a különbségeket két fájl közt, különösen ha hosszúak. A kimenetet átíráshoz egy „more” vagy „less”

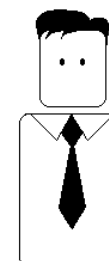
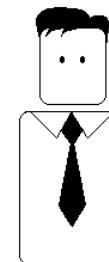
parancsba, az olvashatóság végett, vagy akár text fájlba is írhatjuk. A formátum azonos lesz, hacsak nem adunk meg valamilyen paramétert a diff parancsban.

Remélem, ez a bevezető a diff parancsba segített találni olyan helyzetet, amiben hasznát veszitek, és remélhetőleg megkönnyíti az életét annak, aki a használata mellett dönt. Mint mindig, bármilyen kérdést vagy visszajelzést küldj az lswest34@gmail.com címre. Ne felejtse el a tárgyhoz írni: „C&C” vagy „FCM”, hogy gyorsan válaszolhassak (és könnyebben rendszerezhessem az e-mailjeimet!).

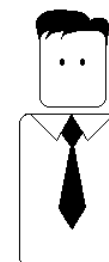

Lucas saját rendszerének folyamatos tönkretételével tanulta meg azt, amit tud, mivel nem volt más választása, mint utánanézni, hogyan hozhatná helyre a problémákat. E-mailt Lucasnak a lswest34@gmail.com címre küldhetsz.

Itt az ideje, hogy felszámoljuk a közösségi oldalakat.

Legyél az első a barátaid közül, aki csatlakozik hozzánk!

ELŐZŐ SZÁMOK:

FCM#27-37 - Python 1 - 11 rész

ITT ALKALMAZHATÓ:

ubuntu kubuntu xubuntu

KATEGÓRIÁK:

ESZKÖZÖK:

Mint ahogy az aktuális időjárásnak is volt egy webcíme, úgy az előrejelzésnek is van.

Az előrejelzés XML oldala: <http://api.wunderground.com/auto/wui/geo/ForecastXML/index.xml?query=80013>

Akárcsak múltkor, most is meg tudjuk változtatni a '80013'-at a mi Város/Országunkra, Város/Államunkra vagy irányítószámunkra. Valószínűleg 600 sornyi XML kódot fogunk visszakapni. A gyökérem a 'forecast' (előrejelzés), melynek négy gyermeke van: 'termsofservice' (a szolgáltatás feltételei), 'txt_forecast' (szöveges előrejelzés), 'simple-forecast' (egyszerű előrejelzés) és 'moon_phase' (holdfázis). Mi csak a 'txt_forecast'-ra és a 'simple-forecast'-ra fogunk szorítkozni.

Mivel már múltkor átnéztük a usage, main és "if __name__" részeket, ezért ezeket rátok hagyom, és most csak az igazán érdekes részekre fogunk koncentrálni. Mivel már mutattam egy darabkát a txt_forecastból, ezért kezdünk azzal.

Lent látható a környékem txt_forecastjának egy kis szelete.

A txt_forecast szülőelem után találunk egy date (dátum), és egy "number" (szám) elemet, majd egy olyan forecast-day nevű tagot, aminek vannak saját gyermekei, ezek: period (ciklus), icon (ikon), icons (ikonok), title (cím) és valami fcttext nevű dolog, és így tovább. Az első dolog, amit észrevehetünk, az az, hogy a txt_forecast alatt a dátum valójában egy időpont. Ez gyakorlati-

lag az előrejelzés kiadásának ideje. A <number> tag mondja meg, hogy mennyi előrejelzés van az elkövetkező 24 órára. Nem emlékszem olyan esetre, amikor ez az érték 2-nél kevesebb lett volna. Minden 24 órás periódushoz (<forecastday>) tartozik egy ciklus szám, többféle ikon beállítás, egy cím opció ("Today" (ma), "Tonight" (ma este), "Tomorrow" (holnap)), és a simple forecast (rövid előrejelzés) szövege. Ez egy gyors összegzése a következő 12 óra időjárásának.

```
<txt_forecast>
  <date>3:31 PM MDT</date>
  <number>2</number>
  -<forecastday>
    <period>1</period>
    <icon>nt_cloudy</icon>
    +<icons></icons>
    <title>Tonight</title>
    -<fcttext>
      Mostly cloudy with a 20
      percent chance of thunderstorms in the evening...then
      partly cloudy after midnight. Lows in the mid 40s.
      Southeast winds 10 to 15 mph shifting to the south after
      midnight.
    </fcttext>
  </forecastday>
  +<forecastday></forecastday>
</txt_forecast>
```

Előző alkalommal megnéztük a wunderground API-ját és írtunk is egy kis kódot az aktuális időjárás lekérdezéséhez. Most az API időjárás előrejelzés részével fogunk foglalkozni. Ha nem volt alkalmunk elolvasni az előző kettő XML-lel foglalkozó cikket - különösképpen az előzőt - akkor mielőtt továbblépnénk, mindenképpen fussuk át őket.

Mielőtt nekilátnánk kódolni, nem ártana egy pillantást vetni az xml `<simpleforecast>` részére, mely jobbra látható.

Van egy `<forecastday>` tagunk minden egyes időjárás ciklushoz, mely általában 6 napot jelent, beleértve a ma is. Az alábbi adatok állnak rendelkezésünkre: dátum többféle formátumban (én a `<pretty>` elemet szeretem), az előrejelzett hőmérsékletek Fahrenheitban és Celsiusban, átlagos körülmények, különböző ikonok, egy égbolt ikon (az elemzőállomás égboltjának állapota), és a "pop", ami a "Probability Of Precipitation" (csapadékvalószínűség). A `<moon_phase>` tag néhány érdekes információt szolgáltat, mint pl. a naplemente, napfelkelte és hold információkat.

Most nézzük a kódot. Itt van az import szakasz.

```
from xml.etree import ElementTree as ET

import urllib

import sys

import getopt
```

És most kezdődhet a mai előadás. Létrehozunk egy `__init__` szubrutint a számunkra szükséges változók beállításához és ki-törléséhez. Ezt jobbra fenn a következő oldalon láthatjuk.

Ha nem érdekel minket mindkét hőmérséklet - a Fahrenheit és a Celsius - használata, akkor hagyjuk ki a megfelelő változó-csoportot. Én mindkettőt alkalmazni fogom.

Ezután elkészítjük a lekérdezés metódusát, mely letölti az előrejelzést. Ez látható a következő oldalon jobbra lent.

Mindez nagyon hasonló a múltkori, jelenlegi állapotokat lekérdező rutinhoz. Az egyetlen nagy különbség (eddig) a használt URL-ben van. Ezen a ponton azonban néhány dolog megváltozik. Mivel több olyan gyermek is van, melynek a szülőn belül ugyanaz a neve, ezért a parzoló hívásokat egy kissé máshogy kell használni. A kód a következő oldalon, balra fenn látható.

Vegyük észre, hogy egy `tree.find` hívást és egy `for` cik-

```
<simpleforecast>
  <!--forecastday-->
    <period>1</period>
    <!--date-->
      <epoch>1275706825</epoch>
      <pretty_short>9:00 PM MDT</pretty_short>
      <pretty>9:00 PM MDT on June 04, 2010</pretty>
      <day>4</day>
      <month>6</month>
      <year>2010</year>
      <yday>154</yday>
      <hour>21</hour>
      <min>00</min>
      <sec>25</sec>
      <isdst>1</isdst>
      <monthname>June</monthname>
      <weekday_short/>
      <weekday>Friday</weekday>
      <ampm>PM</ampm>
      <tz_short>MDT</tz_short>
      <tz_long>America/Denver</tz_long>
    </date>
    <!--high-->
      <fahrenheit>92</fahrenheit>
      <celsius>33</celsius>
    </high>
    <!--low-->
      <fahrenheit>58</fahrenheit>
      <celsius>14</celsius>
    </low>
    <conditions>Partly Cloudy</conditions>
    <icon>partlycloudy</icon>
    +<icons>
      <skyicon>partlycloudy</skyicon>
    <pop>10</pop>
  </forecastday>
  ...
</simpleforecast>
```

```

=====
# Get the forecast for today and (if available)
tonight
=====
fcst = tree.find('.//txt_forecast')
for f in fcst:
    if f.tag == 'number':
        self.periods = f.text
    elif f.tag == 'date':
        self.date = f.text
    for subelement in f:
        if subelement.tag == 'period':
            self.period=int(subelement.text)
        if subelement.tag == 'fcttext':
            self.forecastText.append(subelement.text)
        elif subelement.tag == 'icon':
            self.icon.append( subelement.text)
        elif subelement.tag == 'title':
            self.Title.append(subelement.text)

```

```

class ForecastInfo:
    def __init__(self):
        self.forecastText = [] # Today/tonight forecast
        information
        self.Title = [] # Today/tonight
        self.date = ''
        self.icon = [] # Icon to use for conditions
        today/tonight
        self.periods = 0
        self.period = 0
        =====
        # Extended forecast information
        =====
        self.extIcon = [] # Icon to use for extended
        forecast
        self.extDay = [] # Day text for this forecast
        ("Monday", "Tuesday" etc)
        self.extHigh = [] # High Temp. (F)
        self.extHighC = [] # High Temp. (C)
        self.extLow = [] # Low Temp. (F)
        self.extLowC = [] # Low Temp. (C)
        self.extConditions = [] # Conditions text
        self.extPeriod = [] # Numerical Period
        information (counter)
        self.extpop = [] # Percent chance Of
        Precipitation

```

```

def GetForecastData(self,location):
    try:
        forecastdata = 'http://api.wunderground.com/auto/wui/geo/ForecastXML/index.xml?query=%s' % location
        urllib.socket.setdefaulttimeout(8)
        usock = urllib.urlopen(forecastdata)
        tree = ET.parse(usock)
        usock.close()
    except:
        print 'ERROR - Forecast - Could not get information from server...'
        sys.exit(2)

```

lust használunk az adatok bejárásához. Szomorú dolog, hogy a Pythonban - más nyelvekkel ellentétben - nincs SELECT/CASE vezérlési szerkezet. Az IF/ELIF megoldás azonban elég jól működik, csak egy kicsit ormótlanabb. Nézzük meg a kódot közelebbről. Az fcst változóhoz hozzárendeljük a <txt_forecast> elemben lévő összes adatot. Ezzel meglesz minden információ az adott csoportból. Ezután megkeressük a <date> és <number> tagokat - mivel ők egyszerű "első szintű" elemek - és betöltjük őket a változóinkba. Ekkor a dolgok egy kicsit tovább bonyolódnak. Vessünk ismét egy pillantást a kapott xml példánkra. A <forecastday> elemnek két példánya van. A <forecastday> alatt lévő alelemek a <period>, <icon>, <icons>, <title> és <fcttext>. Egy ciklussal átiterálunk rajtuk, miközben ismét az IF utasítást használjuk változóba való betöltésükhöz.

Ezt követően meg kell néznünk az elkövetkező X nap részletebb előrejelzését. Gyakorlatilag ugyanazt a módszert használjuk; ezt jobbra fenn láthatjuk.

Létre kell hoznunk az output (kimenet) rutint. Ez - akárcsak múltkor - most is elég általános lesz. A kódot a következő oldalon jobbra találhatjuk.

Ismét, ha nem akarjuk mindkét hőmérsékletet - a Celsius és Fahrenheitet - is használni, akkor módosítsuk a kódot megfelelően. Végül van egy "Dolt" szubrutinunk.

```
def DoIt(self, Location, US, IncludeToday, Output):
```

```
    self.GetForecastData(Location)
```

```
    self.output(US, IncludeToday, Output)
```

Most a következőképpen hívhatjuk a rutint:

```
forecast = ForecastInfo()
```

```
forecast.DoIt('80013', 1, 0, 0)  
# Insert your own postal code
```

Ennyi lenne mostanra. Az alert részt meghagyom nektek, ha esetleg végig akarnátok menni rajta.

A teljes működő kód itt található:

<http://pastebin.com/wsSXMxQx>

```
#####  
# Now get the extended forecast  
#####  
fcst = tree.find('./simpleforecast')  
for f in fcst:  
    for subelement in f:  
        if subelement.tag == 'period':  
            self.extPeriod.append(subelement.text)  
        elif subelement.tag == 'conditions':  
            self.extConditions.append(subelement.text)  
        elif subelement.tag == 'icon':  
            self.extIcon.append(subelement.text)  
        elif subelement.tag == 'pop':  
            self.extpop.append(subelement.text)  
        elif subelement.tag == 'date':  
            for child in subelement.getchildren():  
                if child.tag == 'weekday':  
                    self.extDay.append(child.text)  
        elif subelement.tag == 'high':  
            for child in subelement.getchildren():  
                if child.tag == 'fahrenheit':  
                    self.extHigh.append(child.text)  
                if child.tag == 'celsius':  
                    self.extHighC.append(child.text)  
        elif subelement.tag == 'low':  
            for child in subelement.getchildren():  
                if child.tag == 'fahrenheit':  
                    self.extLow.append(child.text)  
                if child.tag == 'celsius':  
                    self.extLowC.append(child.text)
```

Jó szórakozást a következő alkalomig.

Greg Walters 1972 óta foglalkozik programozással, és a RainyDay Solutions LLC tulajdonosa, ami egy tanácsadó cég a Colorado-i Aurora-ban. Szeret főzni, túrázni, szereti a zenét és szabadidejét a családjával tölteni.


```

def output(self,US,IncludeToday,Output):
    # US takes 0,1 or 2
    # 0 = Centigrade
    # 1 = Fahrenheit
    # 2 = both (if available)
    # Now print it all
    if Output == 0:
        for c in range(int(self.period)):
            if c <> 1:
                print '-----'
                print 'Forecast for %s' %
self.Title[c].lower()
                print 'Forecast = %s' %
self.forecastText[c]
                print 'ICON=%s' % self.icon[c]
                print '-----'
            print 'Extended Forecast...'
            if IncludeToday == 1:
                startRange = 0
            else:
                startRange = 1
            for c in range(startRange,6):
                print self.extDay[c]
                if US == 0: #Centigrade information
                    print '\tHigh - %s(C)' %
self.extHigh[c]
                    print '\tLow - %s(C)' % self.extLow[c]
                elif US == 1: #Fahrenheit information
                    print '\tHigh - %s(F)' %
self.extHigh[c]
                    print '\tLow - %s(F)' % self.extLow[c]
                else: #US == 2 both(if available)
                    print '\tHigh - %s' % self.extHigh[c]
                    print '\tLow - %s' % self.extLow[c]
                if int(self.extpop[c]) == 0:
                    print '\tConditions - %s.' %
self.extConditions[c]
                else:
                    print '\tConditions - %s. %d%% chance
of precipitation.' %
(self.extConditions[c],int(self.extpop[c]))

```


Full Circle Podcast

AUDIO MP3

AUDIO OGG

Visszatért a **Full Circle Podcast** és jobb mint valaha!

A nyolcadik epizód tartalmából:

- Hírek - Maverick fejlesztés
- Lubuntu interjú
- Játék - Ed Osmos ismertetője
- Visszajelzések
- ...és az összes szokásos marhaság.

Műrsorvezetők:

- Robin Catling
- Ed Hewitt
- Dave Wilkins

A podcast és a show jegyzetei megtalálhatók a <http://fullcirclemagazine.org/> címen.

ELŐZŐ SZÁMOK:

N/A

ITT ALKALMAZHATÓ:

ubuntu kubuntu xubuntu

KATEGÓRIÁK:

ESZKÖZÖK:

Mindig is nagy rajongója voltam a virtualizációnak, mivel így sokféle disztribúciót kipróbálhatok, anélkül készíthetek konfigurációs fájlokat ablakkezelőkhöz, hogy a hibás állapotokkal kellene szenvednem, vagy éppen olyan operációs rendszereket telepíthetek és ismerhetek meg, melyeket élesben nem mernék használni. Jelenleg 5 virtuális gép fut a gépemem: egy Arch Linux i686, egy Crunch Bang, egy 64 bites Open BSD, egy OpenSolaris 2008.11 és egy Ubuntu 9.10. Ebben a sorozatban be fogom mutatni, hogyan telepíthető a VirtualBox, hogyan lehet új virtuális gépet létrehozni és eltávolítani, illetve hogyan lehet beállítani úgy, hogy kezelje az USB eszközöket. Minden hónapban készíteni fogok egy leírást, egészen addig, amíg minden általam (esetleg kevésbé) ismert disztribúciót be nem mutatok. Jelen cikkben a későbbi írásaimat alapozom meg azzal, hogy bemutatom, hogyan is lehet mindent megfelelően beállítani.

1. lépés – Telepítés

Az első lépés a VirtualBox telepítése. Ezt kétféleképpen teheted meg. Ha nincs szükséged arra, hogy USB eszközt csatlakoztass a virtuális géphez, akkor az OSE (Open Source Edition – nyílt forrású verzió) megfelelő lesz. Ez elérhető a tárolókból. A telepítéshez írd be a következő parancsot:

```
sudo apt-get install virtualbox-ose
```

Ha azonban olyan szolgáltatások kellene, mint a távoli asztal, vagy az „USB over RDP” (USB eszközök használata távoli asztalon keresztül – a ford.), akkor a bináris verzióra van szükség, mely elérhető az alábbi linken:

http://www.virtualbox.org/wiki/Linux_Downloads

A telepítést a fenti tárolókból is megteheted, de ha kényelmesebb, egyszerűen töltsd le a .deb kiterjesztésű állományt és dupla kattintással indítsd el a te-

lepítést. Ez utóbbit parancssorból is megteheted a következő módon:

```
sudo dpkg -i /a/csomag/elérési/útvonala/
```

Itt a „/a/csomag/elérési/útvonala/” részt ki kell cserélni az aktuális elérési útra. Ha tehát a Letöltések mappában van a fájl, akkor a „~/Letöltések” szöveget kell megadni.

2. lépés – USB támogatás beállítása

(csak bináris verzió esetén szükséges)

Amennyiben az USB eszközök felcsatolása nem működik magától (érdemes először kipróbálni, hogy megy-e), akkor a következővel érdemes próbálkozni:

Add hozzá a következő sort a /etc/fstab fájlhoz:

```
none /proc/bus/usb usbfs auto,busgid=108,busmode=064 0 0
```


Fontos, hogy a fenti „108”-as értéket mindig a számítógépen található aktuális vboxusers csoport azonosítójára kell lecserélni. Ennek kiíratásához a következő parancs szükséges:

```
grep vboxusers /etc/group
```

Ha megvan, futtasd a következő parancsot:

```
mount -a
```

Innentől kezdve az USB eszközök csatlakoztatásának működnie kell.

3. lépés – virtuális gép létrehozása

Ez az utolsó lépés, létrehozunk egy virtuális gépet.

Először is tudnod kell, hogy milyen disztribúciót, illetve milyen operációs rendszert akarsz telepíteni. Legyen ez egy 32 bites Ubuntu 9.10. Ha készen állsz, kattints a program bal felső sarkában található „Új” feliratú gombra, ami megnyitja az új virtuális gép varázslóját. A „Következőt” gomb segítségével navigálj el a „Gép neve és

az OS típusa” oldalig, majd géped be a következőket:

Név: Ubuntu 9.10

Operációs rendszer: Linux

Verzió: Ubuntu

Az adatok megadása után egy csúszka jelenik meg, amivel beállíthatod, hogy a virtuális gép mennyi memóriát kapjon. Én általában az alábbi értékeket szoktam használni:

UNIX - 384 MB

(GUI nélkül, GUI-val inkább 512MB)

Linux - 512 MB

(Compizzal 768MB)

Windows XP - 768 MB

Most is maradjunk az 512MB-nál. A „Következő” gomb lenyomása után ki kell választanod, hogy egy új merevlemez akarsz-e létrehozni, vagy egy már meglévőt szeretnél használni. Most az első eset áll fent, így nincs más dolgod, csak újra a „Következő” gombra kattintani. A megnyíló új ablakban menj a második oldalra (Merevlemez típusa). Itt két lehetőség közül lehet választani, amit szeretnél röviden kifejezni:

(1) A **dinamikusan növekvő**

vő tároló: egy olyan fájl, mely a lehető legkisebb méretről indul és akkor nő meg a mérete, ha valamit feltelepítesz a virtuális gépre. Ha például 10GB-ot adsz meg, a fájl 100kB-ról fog indulni, telepítéskor pedig felmegy 3GB-ig, és így tovább. (Én általában ezt használom, mivel így több helyet takarítok meg).

(2) A **fix méretű tároló:**

olyan fájl keletkezik, mely kezdetől fogva pontosan olyan méretű, mint amit előzőleg beállítasz, így nem lesz probléma, ha a merevlemez megtelepszik, és a dinamikus méretű virtuális meghajtók nem tudnak tovább nőni. Viszont ha 10GB-ot adsz meg, az egy 10GB-os fájl lesz. Válaszd ki a neked megfelelőt, és kattints a „Következő” gombra.

A saját virtuális gépeim merevlemezének méretei a következők:

Unix - 5-8GB

(GUI nélkül, GUI-val 8-10GB)

Linux - 10-12GB

Windows XP - 15-20GB

Ebből adódóan a 10GB-ot állítottam be és befejeztem a telepítés merevlemez-beállító részét. Csak kattints a „Befejezés” gombra és a virtuális gép készen áll a működésre. A telepítéshez csak egy CD-re vagy egy képfájltra van szükség, amit a VirtualBox az első indításkor fog kérni.

Fontos, hogy a virtuális gép nem lesz olyan gyors, mint egy natív alkalmazás (natív=nem virtualizált hardveren fut). A grafikus kártyától függően a Compiz vagy fog futni vagy nem, valamint a VirtualBox egy csomó RAM-ot fel is fog használni, mivel induláskor annyi memóriát foglal le,

...a virtuális gép nem lesz olyan gyors, mint a... nem virtualizált hardver

amennyit beállítottunk. (Abban nem vagyok biztos, hogy a legújabb verzió dinamikusan foglalja-e le a memóriát). Ezt mindenképpen

figyelembe kell vened, ha pedig 2GB-nál kevesebb memóriád van, érdemes a VirtualBoxot egyedül futtatni.

Remélem a virtualizációs sorozatom ezen bevezetője érthető volt és hasznosnak fogod találni. Ha valakinek problémája adódik, vagy kérdése van, nyugodtan küldjön emailt a ls-west34@gmail.com címre, a tárgy rovatba pedig írja az „FCM”, vagy a „Virtualization Series” szöveget. Remélem elolvassod a következő havi cikket is, ahol feltelepítjük az első Linux disztribúciónkat és elkészítjük az első snapshotot, hogy elkerüljük a rendszer esetleges elvesztését.

Lucas a számítógépe folyamatos tönkretételétől a javításig mindent megtanult. Küld neki emailt az lswest34@gmail.com címre.

Tizenkét hónap öröm – Visszatekintés

Körülbelül hat hónappal ezelőtt írtam egy bejegyzést az Ubuntu Fórumba a rendszerrel való ismerkedésemről. Ez annak az írásnak a frissítése.

Először akkor használtam Ubuntut, amikor rendeltem egy Live CD-t a 8.10-es verzióból. Az első benyomásom az volt, hogy: „wow”. Tényleg szuperjó volt, és annak ellenére hogy első alkalommal volt néhány problémám a Flash-sel, a Java-val, a hanggal és az internet-kapcsolattal, ezek később megoldódtak.

Ezután sok-sok programot feltelepítettem, hogy lássam, melyik tetszik a legjobban, majd amikor a Jaunty megjelentésekor frissítettem a rendszert, a hang is sokkal jobb lett, a Java és a Flash pedig mérhetetlenül sokat javult. A Jaunty óta sokféle asztali környezetet, ablakkezelőt és témát is kipróbáltam.

Jelenleg a 9.04 Ubuntut használom Emeraldal és Compizzal, emellett pedig egy projektet is hostolok a Launchpadon, valamint gyakran jelen vagyok a fórumokon, az IRC-n és a levelezési listákon. Emellett van

egy Ubuntu alapú szerverem, ami 127 napja folyamatosan üzemel.

Bár nyilván még “nagyon” sokat kell tanulnom, optimista vagyok. Soha többet nem kell kalózszoftvert letöltenem, vagy vírusok százai után kutatnom, nem kell időt vesztegetnem a rendszerem karbantartására. Rájöttem, hogy sokkal több mindenre van időm, és úgy érzem, hogy ez számomra még csak a kezdet.

Soha többet nem kell azon gondolkodnom, hogy „A francba, elfelejtettem a szerződést”, inkább csak azt mondom: „Igen, OpenOffice-t használok!”.

Összességében az Ubuntu megváltoztatta az életemet és ezt komolyan is gondolom. Nemcsak sokkal érdekesebbé és könnyebbé tette a számítógépes munkámat, de most már élvezem is a vele járó kihívást.

nisshh

ELŐZŐ SZÁMOK:

N/A

ITT ALKALMAZHATÓ:

ubuntu kubuntu xubuntu

KATEGÓRIÁK:

Fejlesztés Grafika Internet M/média Rendszer

ESZKÖZÖK:

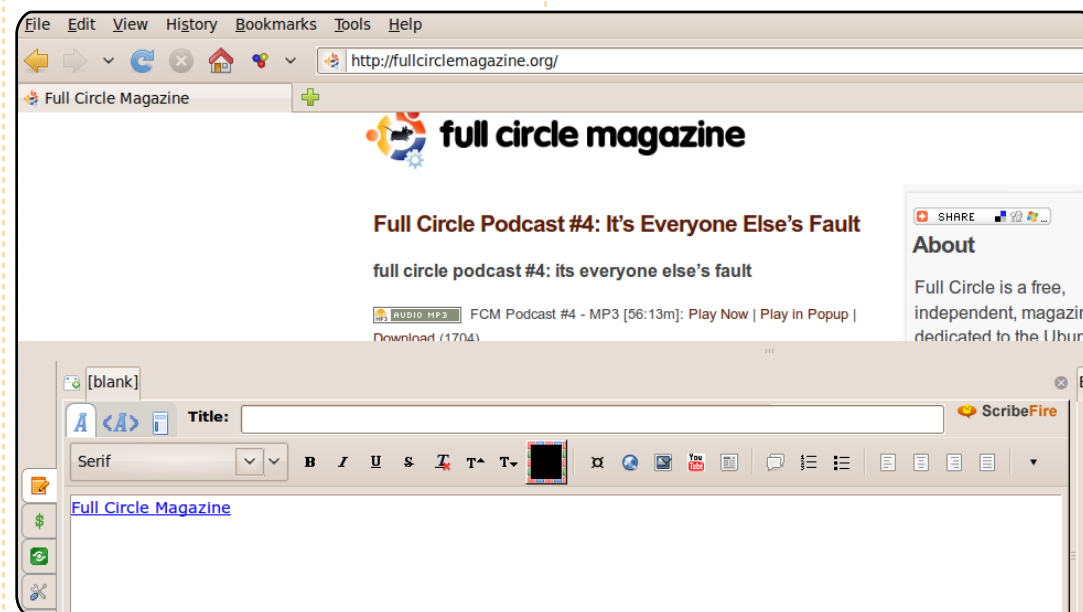
CD/DVD Merevlemez USB Eszköz Laptop Vezeték nélküli

Évek óta van saját blogom, amely lehetővé teszi, hogy közzétegyem a gondolataimat azokban a témákban, amelyek egy képregény apró részleteinek kifejtésétől a vakációm alatt történtek leírásáig terjednek. Azonban a módszer, ahogyan a blogomba írok, az évek során megváltozott. Míg régen különböző Firefox kiegészítőket, valamint a Blogger.com alapértelmezett felületét használtam, jelenlegi választásom a blogomba való

íráshoz a ScribeFire-re esik. A ScribeFire (<http://www.scribefire.com>) olyan Firefox kiegészítő, amit ha telepítünk, lehetővé teszi a Firefoxból bármely blogba való üzenetküldést és a blogolási opciók széles választékát nyújtja (jobb oldalon).

Telepítés

A ScribeFire Firefoxon belüli telepítéséhez menjünk az Eszközök > Kiegészítők menüpontra, majd a Kiegészítők letöltése alatt keressünk rá a "ScribeFire" kifejezésre a szöveges keresődobozban. A Firefoxnak ezután meg kellene jelenítenie a ScribeFire-t az eredmények között. Miután rákattintunk a "Hozzáadás a Firefox programhoz..." gombra (és újraindítjuk a böngészőt), a ScribeFire települni fog. A ScribeFire a jegyzettömbre hasonlító kis narancssárga ikon kiválasztásával jeleníthető meg, amely most a böngészőablak jobb alsó sarkában jelenik meg. Ezután megjelenik az alapértelmezett szerkesztőfelület, amint ez az első ábrán is látható. A Scri-

beFire úgy is aktiválható, ha a Firefoxban jobb egérgombbal kattintunk, majd kiválasztjuk a ScribeFire-t; több opció is megjelenik, többek között a "Blog this page"/"Oldal blogolása", amely azt a lehetőséget nyújtja, hogy egy blogüzenet küldését a megjelenített honlap előre begépett URL címével kezdjük.

A ScribeFire felülete öt lapra tagolódik a bal oldalon: Editor/Szerkesztő (az alapértelmezett felület), Monetize/Fizetőeszköz, Promote/Támogatás, Settings/

Beállítások és About/Névjegy. Továbbá néhány fül az Editor/Szerkesztő képernyő jobb oldalán fog megjelenni: Blog/Blog, Entries/Bejegyzések, Categories/Kategóriák és Options/Opciók.

Beállítás

A ScribeFire beállítása a blogunkhoz egyszerű lesz, hála az új blogok felvételére szolgáló beállító varázslónak. Ahhoz, hogy a varázslót használhassuk, az alapértelmezett Editor/Szerkesztő lap jobb oldalán ta-

Blogolás böngészőből

lálható Blog/Blog fül alatt válasszuk az "Add"/"Hozzáadás" parancsot, amely el fogja indítani a varázslót. Kövessük az utasításokat, amelyek eltérhetnek a blogunk igényeitől, kiszolgálójától és egyéb szempontoktól függően.

Mint már fentebb is említettük, a ScribeFire fő lapjai a felület bal oldalán találhatóak, mind-egyikük más lényeges tulajdonsággal.

Editor/Szerkesztő

Az Editor/Szerkesztő lap az alapértelmezett felület. Az Editor/Szerkesztő lap, ahogy az első ábrán is látható, megjelenít egy ablakot a blogüzenet szövegének beírására. A lap a tetején egy eszköztárat is megjelenít, amely egy szövegszerkesztőhöz hasonlóan eszközöket biztosít a szöveg alapvető formázásához (félkövér, illetve dőlt betűvel írás, aláhúzás), valamint képeknek vagy URL címeknek a beírt szöveghez való hozzáadásához. A bal felső sarokban található fülek választási lehetőséget nyújtanak (az alapértelmezett) bővített szövegszerkesztés, a HTML formátumú szerkesztés, vagy annak az élethű előnéze-

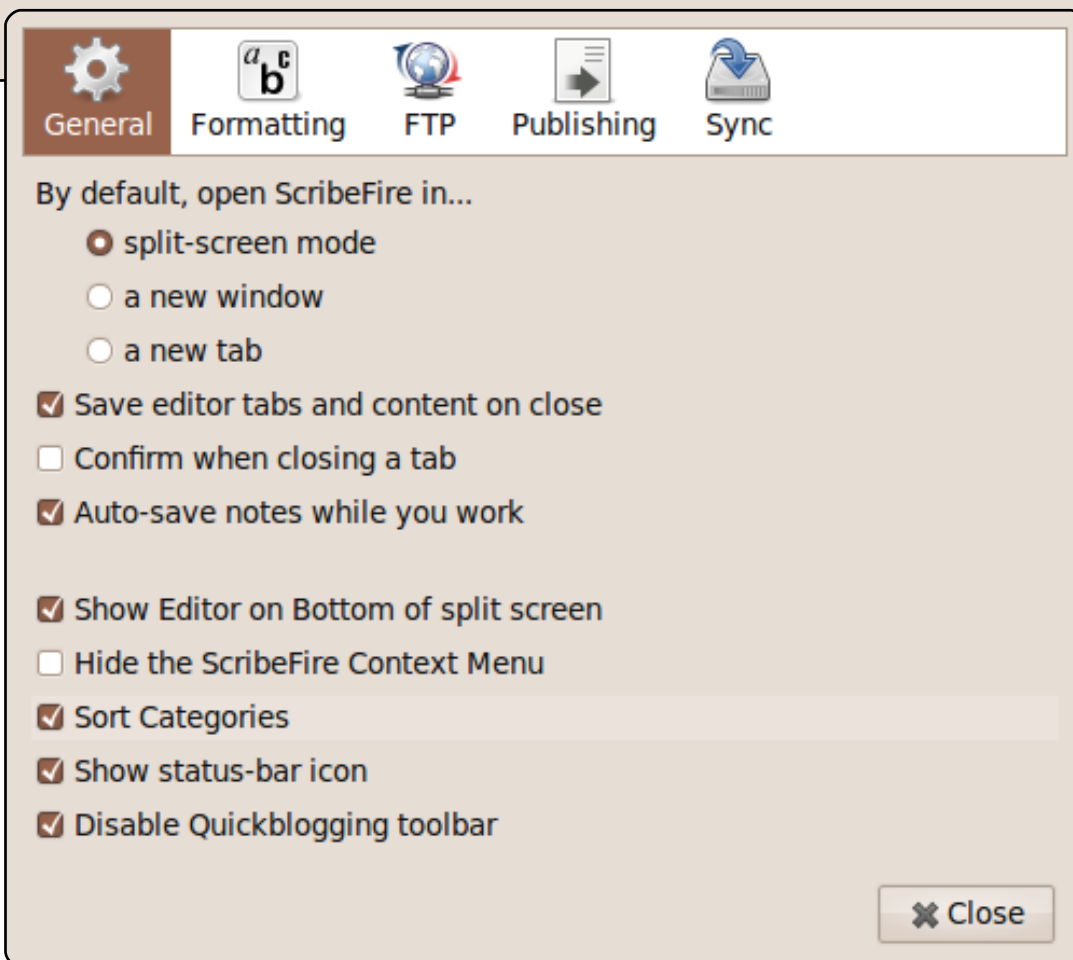
te között, ahogyan a kész szöveg a blogban meg fog jelenni. Más szerkesztési opciókat is tartalmaz, a felsorolásjeleket és idézőjeleket is beleértve.

Az Editor/Szerkesztő ablak-tábla jobb oldala a következő füleket tartalmazza:

Blog/Blog: A ScribeFire kiegészítővel használható blogok hozzáadásához vagy törléséhez.

Entries/Bejegyzések: A ScribeFire kiegészítővel küldött blogüzenetek megtekintéséhez és szerkesztéséhez.

Categories/Kategóriák: a blogok kereshető címkékkel való felcímkezéséhez; például a Tapsi Hapsi rajzfilmekről szóló blog-üzenetnek olyan címkéi lehetnének, mint pl. "Bolondos dallamok",

Blogolás böngészőből

“Tapsi Hapsi”, “nyulak” és “rajzfilm”.

Options/Opciók: Néhány beállítás az éppen beírt üzenet testreszabásához, ideértve az időbélyegének szerkesztését, és néhány nyomkövető szolgáltatás az olyan weboldalakhoz, mint pl. a Technorati vagy a delicio.us.

Monetize/Fizetőeszköz: A Monetize/Fizetőeszköz fül olyan felhasználóknak kínál beállításokat, akik hirdetési szolgáltatásokat szeretnének elhelyezni a blogjaikban. Ez a szolgáltatás azonban egy InLinks.com nevű weboldalnak (akivel a ScribeFire társult) a bővítményére támaszkodik, és csak olyan blogokkal kompatibilis, amelyek a Wordpress.org, a Drupal, vagy a MoveableType alkalmazásokat használják.

Promote/Támogatás: A (felül található) Promote/Támogatás fül olyan különböző online szolgáltatások használatával nyújt kapcsolódási lehetőséget a blogüzenethez, mint pl. a StumbleUpon, delicio.us, Technorati és a Facebook.

Settings/Beállítások: A Settings/Beállítások fül különböző haladóknak szóló beállításokat kínál a ScribeFire kiegészítőhöz, ideértve a blogüzenetekhez kialakított alapsablon szerkeszté-

sét, néhány ScribeFire megjelenítési beállítást, valamint importálási/exportálási funkciókat a blogok számára.

About/Névjegy: Az About/Névjegy fül megjeleníti a ScribeFire honlapot, amely felsorolja a ScribeFire kiegészítőről szóló híreket és verziófrissítési információkat.

Befejezés

Amint az látható, a ScribeFire hatékony blogolási felületet nyújt a Firefox böngészőn keresztül. A ScribeFire kiegészítő elég használhatónak bizonyult számomra azzal a képességével, hogy a Firefox böngészőben jobb egérgombbal kattinthatók és egy adott, éppen megtekintett oldalról blogolhatók. Bár nem veszem hasznát a támogatási vagy pénzügyi szolgáltatásoknak, ezek is hasznosak lehetnek azon felhasználók számára, akik kényelmes módszert keresnek arra, hogy egy blogüzenetet a Facebook vagy delicio.us szolgáltatáshoz kapcsoljanak, illetve, hogy hirdetési szolgáltatásokat alkalmazzanak a blogjaikban.

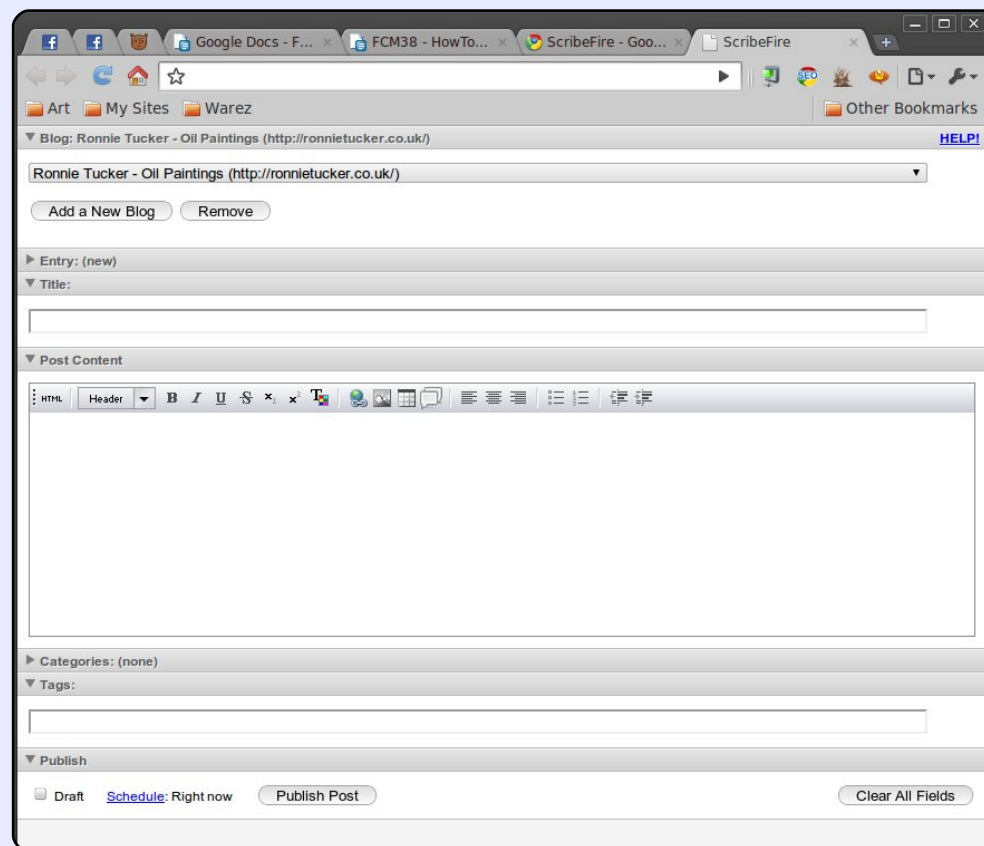

Antony Dean az 5.04 (Hoary) verzió óta lett Ubuntu felhasználó. Anthony az adean33@gmail.com e-mail címen elérhető és a blogja a következő címen található: <http://adean.blogspot.com>

Google Chrome

ScribeFire is also available as a Chrome extension via: <http://goo.gl/greo>

Az én sztorim

írta Kushal S. Pandya

Másodéves informatika szakos hallgató vagyok, emiatt a szoftverek életem rendkívül fontos részévé váltak. Kezdetben nem volt otthon számítógépünk, mivel az országunkban (Indiában), a PC-k nem elterjedtek, inkább egyfajta luxuscikknek tekintik. 2009 januárjában vettem egy Acer Aspire 4930 laptopot a tanulmányaimhoz. Az akkor kapható legjobb konfigurációt vettem. Én magam telepítettem a Windows XP-t, amely már akkor is lejárt lemez volt, de még mindig rengetegen használták a főiskolánkon is. Őszintén szólva, a Windows kalózverzióit könnyen meg lehet szerezni városunkban. Valójában eredeti Windows-verziót nehéz találni. De én ahelyett, hogy frissítem volna újabb Windows-verzióra, inkább maradtam az XP-nél.

Sok diákot és tanárt hallottam beszélgetni a Linuxról. Végül rájöttem, hogy ők egy operációs rendszerről beszélget-

tek, de nem foglalkoztam vele, mert úgy gondoltam, hogy a Linux unalmas, vagy használhatatlan lehet, ráadásul senkit sem láttam még ezt használni. (Indiában az összes számítástechnikai oktatóintézmény és vállalat javarészt Windowst használ). Másodév elején kezdett elegem lenni a Windowsból, de nem volt más választásom, minthogy továbbra is használjam. Egyik nap, amikor éppen a helyi újság mellékletét olvastam, láttam egy cikket a Szabad és nyílt forrású szoftverről. Bár mindkét kifejezés ismert volt számomra, de korábban nem tulajdonítottam nekik jelentőséget. A cikk azonban nem csak általánosságban beszélt a szabad operációs rendszerekről, de meg is említette néhányuk nevét, mint pl. OpenSolaris, Ubuntu, Fedora és openSUSE. Ezek a nevek mind újak voltak számomra; nem tudtam, hogy ezek a Linux több különböző arcát jelentették. Végül úgy döntöttem, hogy kipróbálom valamelyiket. Nincsen otthon Internetes kapcsolatom, mivel országunkban a 'jó'

és 'olcsó' szolgáltatást egy állami telefon-szolgáltató, a BSNL nyújtja. Ebben az a baki, hogy ez a 'jó' szolgáltatás egy hónapban 10 napra kimarad, az 'olcsó' szolgáltatás pedig elég magas összegeket számít fel, más országokkal összehasonlítva, az alacsony sebességű (156 kb/s) korlátlan internetért. India elvégre még mindig egy fejlődő nemzet. Vannak más szolgáltatóink is, akik gyorsabb internetet is nyújtanak, de ők sajnos a mi városunkban nem elérhetőek. Így nincs más választásom azon kívül, hogy egy Internet kávézóban használjam az Internetet.

Elsőként az OpenSolaris weboldalát kerestem fel, és letöltöttem annak 2009-es verzióját. 3 órába telt, míg az alacsony sáv szélességű Internet kávézóban letöltöttem. Megnéztem az Ubuntu weboldalát is, de nem töltöttem le az Ubuntut, mivel a Sun Microsystem neve ismerősebben csengett, mint a Canonicalé. Miután a letöltés befejeződött, hazamentem és

kiírtam CD-re az ISO fájlt. Nagyon izgatott voltam, hiszen ez volt az első alkalom, hogy egy nem-Windows operációs rendszert látok. De várjunk csak, a laptopom, bár CD-ről bootolt, nem tudta futtatni a LiveCD-t. Többször próbálkoztam, de hiába. Nagyon csalódott lettem, főleg mivel a laptopom specifikációja megfelelt az OpenSolaris követelményeinek. A barátom gépén is kipróbáltam a CD-t, de hasonló eredménnyel jártam ott is. Ezek után feladtam a dolgot, pedig ez nem jellemző rám.

Néhány nappal később kaptam egy Ubuntu 6.06 CD-t az egyik barátomtól. Nem tudtam, hogy ez a legújabb verzió volt-e, vagy sem, de nagy hatást gyakorolt rám a CD, mivel a Shiptl-ről jött. Kipróbáltam a CD-t, de ugyanazt az eredményt kaptam. Most már kezdtem unni. Másnap elmentem az Internet kávézóba és az Ubuntu honlapját meglátogatva rájöttem, hogy a 9.04 a legújabb verzió. Megpróbáltam letölteni, de a letöltési folyamat extrém alacsony sebességgel (5 kb/s) indult el. Nem vártam meg, hogy a letöltés befejeződjön, ehelyett a Ubuntu 6.06 verzió PDF dokumentációját töltöttem le. Aznap este elkezdtem olvasni abban a reményben, hogy talán majd találok valami megoldást a problémámra. Elolvastam az Ubuntu szolgáltatásairól szóló részt a dokumentációban - hogyan működnek a dolgok, milyen szoftverek vannak telepítve, stb., elkeseredett és szomorú lettem amiatt, hogy nem tudtam a laptopomra telepíteni.

De a dolog jó oldala az volt, hogy a Shiptl által hozott CD-n olvastam erről a Shiptl szolgáltatásról, így hát rendeltem én is egy ingyenes CD-t a weboldalon

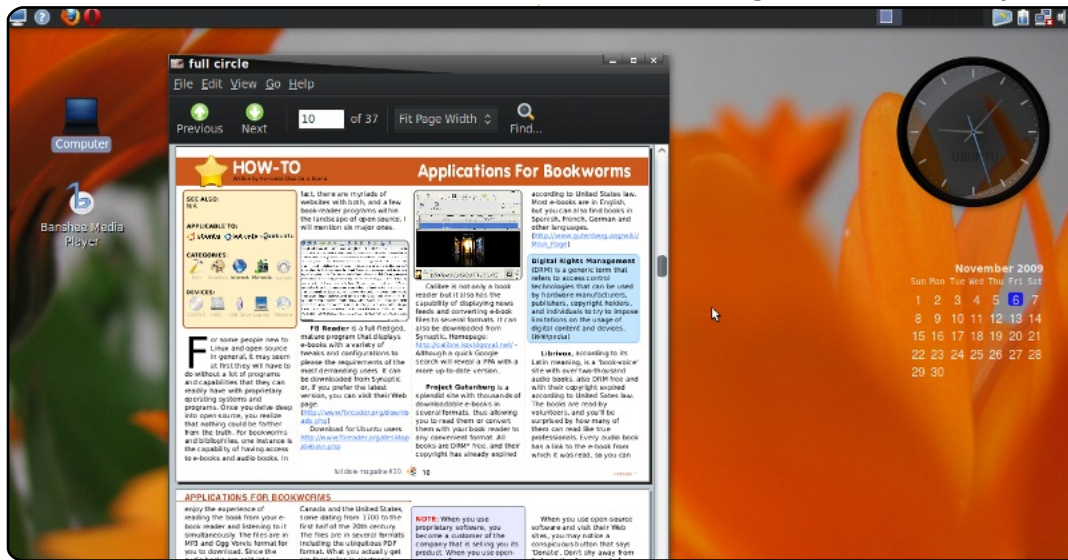
található legfrissebb verzióból. Egy héttel később az előbb említett barátom adott nekem egy Ubuntu CD-t, amire azt mondtam, hogy a Windows-on belül is telepíthető. A 8.10-es verzió volt és tényleg sikerült telepíteni Windows alá. Végre megláthattam az Ubuntut, az első nem-Windows operációs rendszert, és pontosan emlékszem az időpontra: 2009. július 31, délután 12:47. Első ránézésre a rendszer földönkívülinek tűnt, de folytattam a felfedezését. Ami leginkább tetszett, hogy az Ubuntunak semmiféle meghajtó-programra nem volt szüksége a laptopomhoz, szemben azzal, amennyit a Windows XP-vel küzdöttem ezelőtt.

Egy hétre rá már elég jól ismertem az Ubuntut. Valójában tökéletesen tudtam dolgozni a terminálablakban, olyan kritikus, rendszerszintű módosításokat végeztem, mint például a helyi merevlemezek automatikus felcsatolása a rendszer indulásakor, lapozófájl készítése és a GRUB indítómenü módosítása. Ezeket a dolgokat különböző forrásokból tanultam, mint például az Ubuntu Pocket Guide, az Ubuntu Kung Fu Beta és az Ubuntuforums.org. Végül, egy szép reggelen, 2009 augusztus 21-én pedig végre valahára postán megérkezett a Shiptlen megrendelt CD. Az a nap számomra egy boldog nap volt! Feltelepítettem a hön szeretett Ubuntu legfrissebb verzióját!

Ugyanakkor rá kellett jönnöm, hogy nem tudom a legtöbbet kihozni az Ubuntuból közvetlen Internet kapcsolat nélkül, amire nekem nem volt lehetőségem. Ennek ellenére tovább használtam úgy, hogy a témákat csak a gnome-look segítségével módosítottam, még akkor is ha a médiafájlokat nem tudtam lejátszani.

Aztán elkezdtem felfedezni a Linux világot. Láttam, hogy a Linux a disztribúciók széles választéka elérhető, de az Ubuntu kétségtelenül a Linux disztribúciók királya. Megismerkedtem az Ubuntu gyermekeivel: a Kubuntuval, a Xubuntuval és az Edubuntuval. Megismerkedtem a GNOME, KDE, XCFE, stb. kifejezésekkel is. Rátaláltam az Ubuntu-ról szóló legcsodálatosabb dologra is: a Full Circle magazinra. Valójában az egyik nap letöltöttem az összes kiadását, és szabadidőmben ezt olvastam. Ez nagyobb mértékben növelte az Ubuntu-ról és a Linux-ról szerzett tudásomat, hála azoknak az embereknek, akik értékes erőfeszítésükkel készítik ezt a magazint.

Meggyőztem az Internet ká-

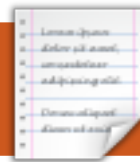
vészó tulajdonosát is, hogy használhassam ott a laptopom, hogy közvetlen Internet kapcsolat legyen a laptopomhoz. Ezután végre a legtöbbet tudtam kihozni az Ubuntuból. Úgy éreztem, hogy kezdek az Ubuntu és Linux parancssor használatának mestere lenni. Ezt követően kipróbáltam a Linux néhány másik arcát, többek közt a Mintet és az openSUSE-t, de nem igazán elégtették ki az igényeimet az Ubuntuhoz képest. Amikor kipróbáltam a Compizt, arra a megálapításra jutottam, hogy a Windows az Ubuntu grafikus effektjeinek a 10%-át sem képes produkálni. A biztonság is nagy előnye a Linuxnak és az Ubuntu-nak természetesen - a Windows alatt működő vírusok megzavarodtak, amikor az Ubuntu-t használtam.

Rengeteg hasznot húztam az Ubuntu-ból, melyet hozzám hasonló felhasználókból álló közösség fejleszt. Úgy éreztem, nem használhatom az Ubuntu-t jó szívvel addig, amíg hozzá nem járulok valamiképpen az Ubuntu-hoz. Így elkezdtem keresni annak a módját, hogy hozzájárulhassak. Mint programozást tanuló diák, sok lehetőségem volt hozzájárulni: tanultam már a C, C++, JavaScript, HTML, Vi-

sual Basic programnyelveket és az olyan adatbázisokat, mint például a FoxPro. Kreatív fotós vagyok, tehát a grafikai megjelenésben is szeretnék segíteni.

Reklámoztam az Ubuntu-t ismeretségi köreinkben, és legtöbb barátom el is kezdte használni. Jelenleg Windows 7 RC és Ubuntu 9.10 fut a gépemem. A Windows-t csupán a Visual Basic-projektjeim fejlesztéséhez és játékhoz használom. Remélem, hogy Ubuntu alá is hamarosan hasonló játékélményt kaphatunk. Szeretnék valami jó dokumentációt találni a Python és Perl nyelvekről, mert ahogy elnézem, ezeken a nyelveken írják a legtöbb Ubuntu alkalmazást. Úgyhogy, kedves olvasó barátaim, ha van valami javaslatotok arról, hogyan tudnék ezekről a nyelvekről tanulni annak érdekében, hogy ehhez hozzájárulhassak, kérlek írjátok meg a kush.creator@gmail.com címre.

Ez volt az én Ubuntu-hoz vezető utam. A tapasztalataim meggyőztek arról, hogy egy Linux/Ubuntu korszak fog megjelenni a számítástechnika világában.

Az én sztorim

Írta Tony Hughes

Azóta tudtam a Linux, mint operációs rendszer létezéséről, amióta a 90-es években elkezdett megjelenni a PC magazinborítókön található lemezekben. Abban az időben úgy tűnt, hogy túlnyomórészt a Red Hat disztribúciót tették rá a borítón lévő lemezekre. Nem-műszaki PC felhasználóként, aki úgy szerzte jártasságát, hogy a Windows-t annak 3.xx verzós napjaitól kezdve használta, akkoriban csekély érdeklődést mutatam egy új operációs rendszer telepítése és elsajátítása iránt.

Körülbelül 2002-től kezdtem kicsit vállalkozóbb szelleművé válni és néhány, több műszaki beállítottsággal rendelkező barátom segítségével kezdtem elmélyedni a PC-fejlesztés világában. Összeállítottam magamnak egy PC-t. Ezen a fejlődési fokon értesültem a Windows XP költségéről, amikor 100 font sterlinget (£) kellett költenem egy OEM lemezre és licencre. Szintén ezidő tájt találkoztam egy fickóval a munkahelyen, aki Linuxot

futtatott azon a laptopon, amelyet a munkába hordott, de az túlságosan is támaszkodott a parancssori beavatkozásokra ahhoz, hogy én használjam.

2006-ra magabiztosabb lettem a Windows használatában, sőt néhány dolgot a terminálablakban is biztonsággal végre tudtam hajtani. Körülbelül ebben az időben egy PC magazinnak, amelyet rendszeresen olvastam, lett egy kezdőknek szóló Linuxos része, amely megemlítette ezt az új, Ubuntu nevű Linux disztribúciót. Azt állította, hogy a telepítési folyamat egészen felhasználóbarát lett. Megszereztem egy példányt (nem emlékszem, hogy ez egy borítón lévő lemez volt, vagy pedig letöltöttem az ISO lemezképet a Webről), live üzemmódban futtattam és igen nagy hatást gyakorolt rám. Kísérleteztem a néhai, elsiratott Freespire disztribúcióval is, amely akkoriban az egyik legkönnyebben telepíthető rendszer volt. Az Ubuntu olyan nagy hatást gyakorolt rám, hogy megtanultam, hogyan kell telepíteni azt

kettős indítású rendszerként, bár ezen a fejlődési fokon még homályos volt számomra, hogyan működtessem sikeresen a DVD, MP3 és más multimédiás alkalmazásokat.

A következő néhány hónapban játszadoztam az Ubuntuval és megszerettem. A fórumok és néhány ember segítségével megtudtam, kik használták még ezt, képes voltam működésre bírni az összes olyan dolgot, mint a Flash, MP3 és DVD lejátszás, főleg a Medibuntu tároló aktiválásával és a korlátozott extra csomagok telepítésével, de még mindig volt néhány dolog, amelyhez a Windowsra volt szükségem, így nem szakítottam teljesen a Windows rendszerrel.

2008-ban kaptam egy régi PC-t, amelyet beüzemeltem és amelyre megbízható, biztonságos operációs rendszert akartam telepíteni. Az XP nem volt jó választás, mivel többbe került, mint amennyit a PC ért - régi volt és korlátozott mennyiségű memóriával rendelkezett. Xubuntut telepítettem rá és ez új életet lehel a PC-be, amelyet azután odaadtam a Freegle (ko-

rábban FreeCycle) nevű hálózatnak, amely a területemen működik. Amikor az egyetemem voltam, a nyári vakáció idején képes voltam arra, hogy számos PC-t újraépítsek a Freegle részeivel és mivel elajándékoztam őket, ismét olyan Ubuntu-változatot telepítettem rájuk, amelyet a PC sajátosságainak megfelelően alakítottam ki, sokkal gyakrabban, minthogy Xubuntut telepítettem volna. Azon a nyáron körülbelül 12 PC-t adtam el, amelyeken mind Ubuntu (vagy egy Ubuntu-származék, mint pl. a Mint) futott. Azóta szép számú géppel folytattam, a jelenlegi mennyiséget tekintve most az átlagos hűsznál járok.

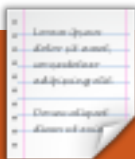
2009 májusában észrevettem, hogy nagyon ritkán férek hozzá az XP partíciómhoz, ehelyett az Ubuntu indítását részesíttem előnyben. Az Ubuntu egyetlen rendszeremként telepíttem a merevlemezre. Azóta tanultam a Virtualbox használatáról és telepíttem egy virtuális XP rendszert az Ubuntu, amelyet akkor használok, amikor alkalmanként szükségem van arra, hogy hozzáférjek egy XP rendszerhez.

Anglia Blackpool nevű területén, ahol élek, volt egy LUG (Linux Felhasználói Csoport), de az erősen inaktívvá vált. Idén viszont az alapító fickó kezdeményezett egy találkozót egy szombat reggelen, vegyes sikerrel. Elkezdtem ezt a csoportot látogatni és kezdett vonzani a felhasználók ezen kis csoportja, akik megosztják egymással a Linuxszal (főleg az Ubuntuval vagy annak valamelyik leszármazottjával) kapcsolatos tapasztalataikat. A képességeimbe vetett hitem és az Ubuntu-ról szerzett tudásom növekedett, így bár még kezdő vagyok, kezdem felismerni, hogy képes vagyok másoknak segíteni. Magabiztosabb vagyok abban is, hogy megoldásokat keressek a saját problémáimra a fórumokon és ennek folyamán több haladó szintű könyvet elolvassak. Sőt rászántam magam arra is, hogy egy szövegszerkesztővel konfigurációs állományokat szerkeszsek, hacsak szerény keretek között is. Több PC magazinra is előfizetek, amelyek közül az egyik Linuxhoz kötődik, és folytatom a tanulást.

Ahogy használtam az Ubuntu-t, valószínűleg kicsivel több, mint 3 éven belül jutottam el arra a szintre, amely a Windows rendszerrel több, mint 10 évet vett igénybe. Ezt a Karmic disztribúciónak 3 PC-re történő egyhetes telepítése és hibavadászata után írom. Az asztali munkaállomásom (P4(D) 3.4 GHz 2 GB RAM-mal), egy régi Toshiba Equium laptop (1.4 GHz Celeron 2 GB RAM-mal), és az Acer Netbookom, ezekre mind a szabványos asztali verziót telepíttem a multimédiához szükséges finomhangolásokkal együtt. Eddig imádom, habár mivel még erősen 32 bites vagyok, nem érem el a gyorsabb 64 bites PC-k teljes sebességű elindulását, de nem kaphatunk meg mindent egyszerre.

A következő feladatomban az, hogy fokozatosan elfogadtassam a partnereimmel azt a tényt, hogy a Windows nem a PC világ kizárólagos része, de ez valószínűleg elég sok időt fog igénybe venni.

Felfokozott várakozás előzte meg azt a januári eseményt, amelynek során egy Steve nevű fazon bejelentette egy új digitális megváltó születését. Közel két év hype és találgatás után úgy látszik, nem elégedhetünk meg kevesebbel: csak egy pillantás a csillogó tabletre (miközben mennyei kórus zeng), és a bölcsek máris kinyilatkoztatják, hogy megérkeztünk a jövőbe.

Mégis kevesebbet kaptunk. Ez most nem egy ismertető. Az ismertető vég nélkül szajkóznak mindazt, ami a legújabb i-cuccból hiányzik: a kijelző nem OLED, nincs benne e-ink, nehéz, az akku rendelkezésre állási ideje nem túl magas, nincs hozzá stylus, és így tovább. Mi viszont a vadiúj Wii-irányítóra vágytunk, a következő "bökdés-csippentsd" többérintéses képernyőre, az új billenő-átforduló, GPS-giroszkópos, hangvezérelt, alacsony zsírtartalmú, fehérjedús házi elektromos grill-sütőre.

Na és az árával hogy állunk?

Az olcsót vegyük limitált tárhelyvel és limitált csatlakozásképességgel, vagy a drágát, aminek még mindig nincs elegendő tárhelye és 3G bővítőmodul kell ahhoz is, hogy folyamatosan kapcsolatban legyünk a külvilággal? Lehet majd a fürdőkádból facebookozni?

Nos, Steve ettől még el fog adni egy pár millió ilyen, már csak azért is, mert a fejlett világ bizonyos része hirtelen megnőtt kamaszokból áll, akiknek megvan a játékok, különféle kutyuk, nometeg a státusz- és jövedelem-szimbólumok iránti vonzódásuk. Steve elutasítja a netbookot, lévén csak egy olcsó laptop, ami nem tud túl sok mindent. Nem képez új kategóriát a PC és az okostelefon között, csupán egy vacak laptop. Bocs, Linux-fanok, de odalett a piaci áttörésetek esélye. A tablet (mennyei kórus) a Harmadik Eszköz; Steve is megmondta.

Lehet, hogy a lényeg nem jutott el hozzám. Talán ez az egész nem is magáról az eszközről szól. Talán a szolgáltatások azok, amik Steve tabletjét alkotják

(mennyei kórus).

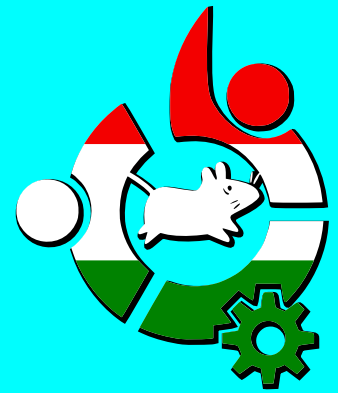
A VHS-lejátszó elhozta a mozit azoknak, akik leszoktak a moziba járásról. Mikor a piaca tetőzött, a DVD-lejátszó újraindította az egészet. A Sony Walkman elhozta nekünk a hordozható zenét, ma az iPod ezt még jobban tudja. A Wii épp most viszi a számítógépes játékokat azoknak, akik eddig nem is játszottak számítógépes játékokkal. E Steve nevű fickó kész arra, hogy új piacot hozzon létre számtalan régióból, melyeket hagyományosan kiadóiparnak hívunk. Az i-cucc színes, hálózatképes. Újságokat, magazinokat, folyóiratokat, regényeket juttat majd el közvetlenül a képernyőinkre. Elhozza majd az egyetemi jegyzeteket, különféle felhasználói kézikönyveket, üzemidő-naplókat, katalógusokat. Használhatóbb lesz, mint egy netbook, és sokoldalúbb, mint egy e-könyv olvasó. Gondoljunk csak a klímaberendezések üzemeltetőire, az ingatlan-ügynökökre, körzeti ápolókra, országúti autómotókra, joghallgatókra. Ha Steve-nek sikerül megtérítenie a kiadóipart, sport-újságjainkat az összes baseball-home-

run, kosárpont és technikai KO folyamatos videóösszefoglalójával kiegészítve olvashatjuk. Prémium áron. Steve majd megmondja, hogy az mit jelent, hiszen az ő online boltjaiban fogjuk megvenni minden zenénket, alkalmazásunkat, újságunkat és könyvünket. Mivel a tablet Steve saját mikrochipjeivel üzemel, PhD-fokozat nélkül nem is lehet majd kikódolni, és ha megcsináljuk, a következő szoftverfrissítés majd bennünket kódol a hűvösre. Hardver és szoftver egységesített platformja, és az egekig szökkenő szolgáltatási díjak. Ó, az emberiség!

Most eretnek leszek: a digitális messiás nem a legújabb i-kütyü. Ez csak egy a sok szilíciumból és műanyagból gyártott termékcsoda közül. Nem fog minket feloldozni, és nem menti meg a lelkünket. Tudom, szegény vagyok, szerencsétlen és rusnya, de azért én kitartok a Linux mellett.

Van viszont egy tanácsom Steve számára: vonja be a tabletet vízálló réteggel, mert sok fog fürdővízbe esni.

Értesz a Scribushoz?
Szeretnéd, hogy munkád sokan lássák?

Ha válaszod IGEN,
akkor csatlakozz a
Full Circle Magazin
magyar
fordítócsapathoz.

A Full Circle Magazin magyar fordítócsapata
Scribus szerkesztőt keres.
Érdeklődni a fullcirclehu@gmail.com címen lehet.

Múlt hét óta használom a Lucid Lynx kiadást a Canonical jóvoltából, és bár eredendően szkeptikusnak valom magam, el kell ismernem, ez egy lenyűgöző operációs rendszer.

Előljáróban említeném, hogy a telepítés nem különbözik az eddigiektől. Ha itt valami új dolgot keresünk, az egyetlen dolog, ami feltűnhet, hogy hiányzik a korábbi "try or install"/"Kipróbálás vagy telepítés" menüpont. Ennek a helyén most egy új menü fogad, ahol különböző gombokkal navigálhatsz a régi kurzor billentyűk helyett, hogy kiválaszthasd, amit szeretnél.

Telepítés után jön az operációs rendszer szokásos, bőrröndnyi csomagfrissítése, amely teljesen megszokott a Windows, Mac vagy Linux felhasználóknak. Esetemben engem nagyjából 350 MB frissítés várt a kulisszák mögött (ami tulajdonképpen több, mint a Windows 7 vagy a OS X Snow Leopard frissítések esetében). Elég furcsa, hogy az Ubuntu

20 perc kell a telepítéshez, de több, mint egy órába telik a frissítések letöltése.

A rendszerindítás tényleg gyorsabb, mint ahogyan a Canonical állítja? Igen, ami azt illeti, lenyűgözően gyorsabb. A 9.10 szokásosan 45 másodperc alatt indul el a BIOS betöltését és a rendszerindítás utáni folyamatokat (POST) is beleszámítva, de a Lynx ezt az időt minimum 15-tel le is rövidíti. Attól fogva, hogy megnyomom a bekapcsoló gombot addig, míg meg nem jelenik a használható asztalom, körülbelül 30 másodperc telik el. Használhatót mondtam, nem úgy mint a Windows esetében, ahol megjelenik ugyan az asztal, de csinálni még egy ideig semmit sem lehet vele. Az Ubuntuval nem pereg le a homokóra, mire elindul.

Sajnos a gépem BIOS-a nem támogatja a gyors rendszerindítást, ellenkező esetben biztos vagyok benne, hogy még 10 másodpercet megspórolhattam volna.

Ha az asztal már látható, azt vesszük észre, hogy a barna színt felváltják a lila árnyalatai.

Az igazat megvallva ezt, amilyen gyorsan csak lehetett, mindig lecseréltem valamilyen kevésbé élénkebb színre, ezúttal sem volt másképp. A változás szép - de van bárki közülünk, aki valóban megtartja, amit közvetlenül a CD-ről megkaphatunk?

A színváltáson kívül nem sok mindenhez kell magyarázatot fűznöm; azonban a legszembevívőbb változást az asztalon a vezeték nélküli kapcsolat jelzésére szolgáló panelelem jelenti. A szokásos téreőrét jelző emelkedő csíkok helyett most az Apple-stílusú fejjel lefelé elhelyezkedő íveket láthatjuk, de nem ez az egyetlen különbség. Valami más is megváltozott és azt hiszem, előnyére.

A korábbi Ubuntu változatokban a vezeték nélküli kapcsolatra panaszkodtam. Mindig esetlegessé vált és hajlamos volt ledobni, különösen hosszan tartó letöltések közben. Sőt még ennél is rosszabb, ismét kérte a WEP kódot, amit korábban megadtam és egészen addig kérte újra és újra, amíg jelet nem talált. Sok

esetben éppen azt találtam egyszerűbbnek, hogy újraindítam a számítógépet és így kapcsolódom újra a hálózathoz.

Valami megváltozott a Lynx kiadásban. Ez ugyanaz a számítógép, amelyen a Heron, az Ibex és a Jaunty kiadásokat használtam, szintén ugyanazzal a vezeték nélküli rendszerrel. A Lynx sohasem veszített el jelet, és olyan kódért sem háborgatott, amit már egyszer megadtam. Kapcsolódva marad még a jelerősség szélső határain is.

Azon túlmenően, amit az asztalon ténylegesen láthatunk, csak kevés dolog változott. Az Ubuntu One már nincs a főmenüben (a Kellékek helyett most a Helyek menüpont alatt található), de a Rhythmbox alkalmazáson keresztül is elérhetjük - mivel most van egy beépített zenetárolónk, iTunes néven. Még jobb, ha van egy iPodunk, ez most egyszerűen fog kapcsolódni (különösen a Touch), habár a zenék cserélgetésén még dolgozni kell. Jelenleg az Ubuntu úgy tudja támogatni, ha a szolgáltatásain keresztül zené-

ket töltünk le, majd ha rendelkezünk ONE felhasználói azonosítóval, ez még online tárolni is fogja a zenéket arra az esetre, ha később valami történne (vagy szükségünk lenne a más számítógépen való elérésükre). Ezt a szolgáltatást még az iTunes sem nyújtja.

És milyen megszámlálhatatlanul sok kodekre volt szükségünk ahhoz korábban, hogy valóban le tudjunk játszani filmeket és MP3 zenéket? Ezeket még nem kapjuk meg alapból, de legalább a Lynx egy finom "kacsint-kacsint-bólint-bólint" emlékeztetővel letölti őket, amint megnyitjuk a Rhythmbox alkalmazást (a korábbi kiadások vártak addig, amíg ténylegesen meg nem próbáltuk lejátszani a videó és/vagy audió kínálatot). Ez az utolsó percben felbukkanó emlékeztető sok felhasználót idegesített, így a változás szép.

A leginkább fájó veszteség a GIMP. Azért törölték, mert valaki nehéznek találta a használatát, ám könnyű letölteni és érdekes módon a tudásához képest nem is olyan terjedelmes program. Menjünk a szoftvertárolókhoz, ott várakozik türelmesen, hogy letöltsük.

Az igazi különbség, amit sohan észre fognak venni, az a programokon belül az ablakméretező fülek jobb felső sarokból a bal felső sarokba való költöztetése. Én ezenkívül egy Apple számítógépet használok, így ez nem nagy ügy és ha úgy kívánjuk, könnyen módosítható, de néhány felhasználó panaszkodott emiatt. Mi a változás oka? Ki tudja, de én nem láttam különösebb okot a változásra.

Talán az egyik leggyakrabban észlelt, de még jelentéktelen változás a Firefox Google keresőmotor Yahoo-val való helyettesítése. Ne feledjük, hogy még mindig 8, vagy annál is több keresőmotort tudunk kiválasztani, csupán azzal, hogy a Firefoxban lévő legördülő listadobozt használjuk. A Google még ott van, de most olyan keresőmotor, amelyre rá kell keresni. Apropó, ha egyszer másik keresőmotort választunk, a Firefox annál marad, amíg nem módosítjuk. Érdekes megfigyelés, hogy a Firefox böngészőm kezdőlapját Google-ra állították. Ez egy belső tréfa? A fő keresőmotorunk a Yahoo - de a böngésző kezdőlapja a Google? Ez biztosan a programozó rendszer ellen indított szúrós tréfája.

Felfigyeltem néhány olyan értékelésre, amely az Ubuntu Software Center/Ubuntu Szoftverközpont alkalmazást dicséri, de én nem találtam, mi-
ben tér el ez a 9.10 kiadástól? Talán valamit nem veszek észre, de nem látok sok különbséget. Természetesen a Synaptic csomagkezelő még mindig ott van azoknak, akik előnyben részesítik azokat a programokat, amelyeket a Software Center/Szoftverközpont nem nyújt. Mindkét verzió úgy remek és használható, ahogy van, mivel kívánságunk szerint újabb tárolókat is hozzáadhatunk.

Vannak olyan furcsaságok, amelyeken még dolgozni kell? Természetesen egyik operációs rendszer sem tökéletes a dobozán kívül; viszont a legnagyobb furcsaság, amit itt találtam, jelentéktelen természetű volt (de idegesítő volt a kerülő megoldás). Például mi történt az érintőtáblám oldalirányú görgetésével? Megszűnt működni. Annak ellenére, hogy az egér programja azt állítja, hogy aktiválva van. Semmilyen finomhangolás nem segített és a fórumokból származó javaslatok sem vezettek sehová; ugyanez az érintőtábla korábbi verziókban még

működött. Nagy zúgolódást láttam a fórumokon.

És akkor itt van a probléma az Ubuntu One alkalmazással. Akkor működik, amikor kedve van hozzá és nem tudom megmondani, hogy ez a hibás programozás vagy egy hibákkal teli rendszer miatt van, de gyakran több időt vesz igénybe a kapcsolódás (ami idő alatt rendszerint elfelejtettem, mit is akartam csinálni). Az az érzésem, hogy a Canonical megértette az igényeket, így talán gyorsan kijavítják a hibát. Végül, mi történt a leállási idővel? Ami korábban 5 másodpercbe telt, most 15 másodpercig tart, és értem az okát annak, hogy ez miért történik. Csak furcsának találom, hogy az Ubuntu a gyors rendszerindulási időt felcserélte egy hasonlóan hosszabb leállási időtartamra.

Egy 10-es skálán minden bizonnyal egy erős 9-est adnék ennek a verziónak. Könnyebbnek találom a használatát és a karbantartását, mint az OS X operációsrendszert futtató számítógépe-mét, és a Windows 7 rendszerrel működő munkára használt gépeim is tanulhatnának egyet s mást az Ubuntutól.

A Lucid Lynx (10.04) az egészen lenyűgöző disztribúciók hosszú sorában a legnagyobb, és valószínűleg jobban felszerelt, mint amennyire egy átlagos felhasználónak szüksége van; viszont vidám dolog kísérletezni a különböző programokkal. Íme egy lista különböző rendezési szempont nélkül a kedvenc programjaimról, amelyet a felhasználók számára javaslok.

Frissítéskezelő. Ez sokkal inkább egy apróság, mint egy program, de még sosem csodálkoztunk el azon, hogy mit jelez az a panelen lévő piros felkiáltójel? Meglepődnénk azoknak a felhasználóknak a mennyisége láttán, akikkel találkoztam, akiknek erről fogalmuk sem volt, még akkor sem, ha egy egyszerű, a panelikonra való egér-fölé helyezés felbukkanó magyarázatot nyújt.

Ubuntu Tweak. Ahogy a neve is jelzi, arra tervezték, hogy finomhangolja az Ubuntut - de ez a program többet tesz ennél. Hozzáadhatunk programokat és szoftvertárolókat, sőt

megszabadulhatunk a felesleges hulladékfájloktól és kernelektől, amelyek akadályozzák a merevlemezünk működését. Ez a Super OS rendszerrel válik szabványossá, nem csak az alapvető programokkal ellátott Ubuntuval. KDE vagy Xfce asztali környezet alatt is használható, de ebben az esetben elveszítjük néhány funkciót. Ennek a programnak az az egyik legnagyobb előnye, hogy valóban (és csakugyan valóban) nehéz az Ubuntut megbolondítani, ha követjük az utasításokat, ellenében néhány olyan programmal, amelyek veszélyes tanácsot adnak, közvetlenül azelőtt, hogy összeomlana a rendszerünk.

Panel Add-On Apps/Panel-elemek hozzáadása/eltávolítása. Sokan nem tudják, hogy a képernyő tetején és alján lévő panelekhez hozzáadhatunk alkalmazásokat, ha jobb egérgombbal rákattintunk és az "Add to Panel"/"Panel-elemek hozzáadása/eltávolítása" menüpontra megyünk. A kedvenceim az időjárás-jelentéssel kapcsolatos alkalmazások, a Force Quit/Kényszerített kilépés, valamint a hardverellenőrző alkalmazások. Elbátortalanítja a vendég felhasználókat a

kalandozó szemek hozzáadásával, amelyek követik az egér mozgásait. Fel is nagyíthatjuk a paneleket, amely nekünk, idősebb felhasználóknak hasznos, akik nem látunk úgy, mint régen.

GIMP. Eltávolították a 10.04 alapértelmezetten telepített alkalmazásai közül a nehézségére vonatkozó felhasználói panaszok miatt, de a szoftvertárolókban még megtalálható. Ha találunk ennél jobb Photoshop másolatot 600 \$-nál olcsóbban, töltsük le azt. A Picasa szorosan a második alkalmazás és lehet, hogy kicsit könnyebb használni, de nem olyan funkciógazdag.

Swiftfox. A Firefox nagyszerű, de vacakká válhat. De ez a nagyon jól finomhangolt verzió elbánik a lassú böngésző lehangoltóságával. Elegendő bővítmény-funkció hozzáadásával bélyegképnyi méretűre csökkenthetjük a betekintő ablakot, de valószínűleg nincs ennél jobb általános böngésző. Ragyogóan gyorsan nyílik meg, gyakran több másodperccel legyőzi a Firefoxot a bonyolult weboldalak feldolgozásában.

Opera. Az előbbi után szoro-

san következő böngésző. Nem olyan rázósan bánik néhány weboldallal, mint a Swiftfox, de még hangolni kell, hogy elkerüljük az akaratlan leállításokat, amikor egy oldal lelassul.

Screenlets. Az olyanok számára, akik nem tudnak élni az asztali óra és a válogatott szemet gyönyörködtető dolgok nélkül. Jobb, mint a Google Gadget (amely kissé bolondos néha), vagy a Google Desktop, amely valóban memóriaigényessé és valamennyire tovakodóvá válhat.

Nero Lite. Igen, ez ugyanaz a cég, amelyik a borsos árú teljes verziót készíti, de ez most a Linuxra szánt ingyenes csomag. Különös módon, a Nero nem készít teljes verziót Linux alá, már amennyire én tudom - de én is tévedhetek. A Brasero szolgálhat alternatívaként.

Skype. Számítógép-számítógép közötti internetes telefonbeszélgetés. Kell még részleteznem? Ha kell, akár egy kínaival is chatelhetsz, de más bejelentkezett felhasználókat is bosszanthatsz.

Cheese. Van webkamerád? Ez aktiválja és igény szerint speci-

ális effektekkel is ellátja.

Web/Gmail Notifiers. Én web-mailt használok, amit az általános levelezőprogramok nem szeretnek. Ezek a programok megoldják a problémát. A Web-mail for Firefox/Swiftfox böngésző pluginként ugyanerre képes, de ezzel nem kell a böngésző megnyitásával bajlódnod, ha csak emailt szeretnél olvasni.

Desktop Drapes. Ismerjük be, hogy az alapértelmezett asztal unalmas. Tölts be ezt a programot és beállíthatod úgy, hogy pár percenként megváltoztassa a háttérképedet. Csak ne legyél túl mohó, mert az Ubuntu Art összes háttérképének betöltése akár egy jó órába is telhet.

Wine. Valami ilyesmit jelent a betűszó: a wine nem emulátor. Közel egy évtizede béta verzió, de ki számolja? Néhány Windows programot jól futtat és remek választás azoknak, akik nem szeretnék egy teljes operációs rendszerszerű Windows-t betölteni egy VirtualBox-ban (lásd alább). Ennek változata a Play on Linux (játssz Linuxon), amely néhány játék Linux alatti

futtatását teszi lehetővé.

VirtualBox. A Sun ajándéka linuxosoknak: egy virtuális gép azoknak, akik nem tudnak Windows nélkül élni. Néhány periféria működése bizonytalan, de a kisebb kényelmetlenségekkel együtt lehet élni, ha nem akarunk nagy pénzeket kifizetni más emulátorokra. Ha emellett döntesz, az Ubuntu Tweak verzióját használd, ami a tárolóban találhatónál több funkciót kínál.

Homebank. Azoknak ajánlom, akik szeretik a Quicken programot, de nem szeretik Wine alatt futtatni. Erős másodikként említeném meg a GNUCash-t, de az egy kicsit hirtelen fordulat lenne. Ha most még a banki letöltéseket is be tudnám vezetni egyenesen a programba...

Hulu Desktop. Kiválóan alkalmas filmek és sorozatok vetítésére, miközben nem kell borsos összegeket fizetnünk kábel- vagy műholdas tévészolgáltatóknak. Időnként reklámokkal traktálnak - na és? Nálam jobban működik, mint más, az Ubuntu tárolókban található programok. Az amerikaiaknak

a Hulu például vágatlanul közvetíti az Archert (próbáld ki).

Frozen Bubble. Igen, ez egy játék, de bűnös élvezet is egyben. Ha eleget játszol, kéztőalagút szindrómád lesz, de mit lehet tenni?

Google Earth. A Nagy Testvér figyel, és ez a program bizonyítja azt, amit a paranoiások már évek óta fújnak. Ez az a program, amivel akár szomszéd háztetőn is megtalálhatunk egy frizbit; túl csábító ahhoz, hogy csak úgy kilépjünk belőle. A standard és az Ubuntu Tweak tárolóból is kimaradt - úgyhogy vadásznod kell rá.

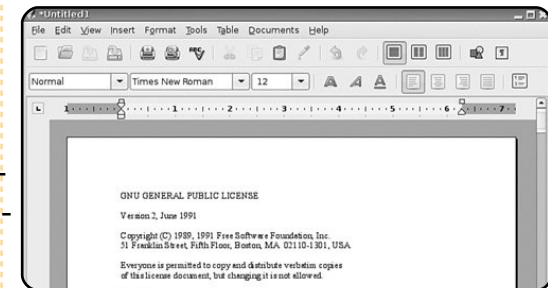
Pidgin. Az Empathy lépett a helyébe, de én még mindig ezt az IM megoldást preferálom. Az eredeti és legjobb, még ha a fejlesztők nem is tudnak helyesen betűzni.

Writer's Café. Az ingyenes verzió korlátozott, de több, mint elég nekünk, akik a drámaírásra törekszünk. Most, amikor csak tudok, forgatókönyvet írok.

Exaile. Gyors zenelejátszó, va-

lóban gyors. Ha a Rhythmbox nem rendelkezne Ubuntu zene szolgáltatással, csak ezt használnám.

Abiword. Azokra a napokra, amikor sallangok nélküli, gyors szövegszerkesztőre van szükséged. Kár, hogy nagyon elhanyagolt program, ugyanis gyorsabban tölt be és válaszol, mint az OpenOffice. Tud mindent, amit a Word, kivéve az árát.

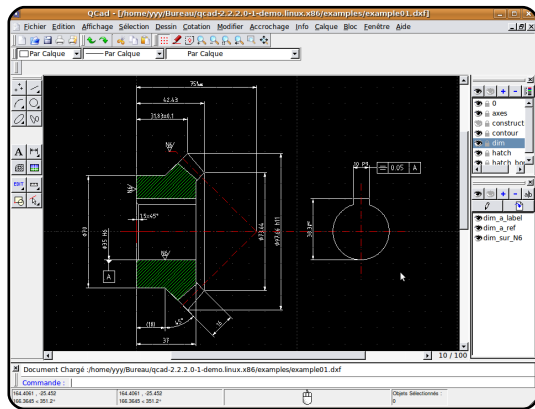
Basket Note Pads. Többet tud, mint a legtöbb ragadós cetlis jegyzetelő program, olyan mint egy kis ékszerdoboz.

Symphony. Gondolkoztál már azon mi történt a Lotusszal? Átálltak a szabad oldalra, de a legtöbb kudarc a Lotus Smart Suite tragikus esete miatt történt a késői 90-es években, amikor a kiadott lemezeken a "Louts" (fajankók) felirat állt Lotus helyett. Akik úgy gondolják

hogy az IBM megoldása jobb, mint az Open Office, ezzel a programmal szövegszerkesztő, táblázatkezelőt és prezentáció készítőt kapnak egy csomagban 99 dollárért, ami olcsóbb mint amikor "fajankók" volt a neve és igen, ezúttal jól van írva.

Netbeans. Gyors weblapkészítő programra van szükséged, ami megértéséhez nem kell 1000 oldalt elolvasnod? Tessék.

QCad. A Mini AutoCAD megfelelője, ami 800 dollárral kevesebbe kerül. Az Electric pedig elektromos munkák CAD programja.

Buoh Comic Reader. Hol más-hol tudnál naponta beszerezni körülbelül 75 képregényt - újság vásárlása nélkül? Ezt az alig ismert programot, amit

több elismerés illetve meg, már 5 éve nem frissítették, de még mindig újnak néz ki.

Hydrogen. Nem tudok dobolni, de hogy kimentsem magam, ez a program messzemenően segítőkész. Kattints ide, kattints oda, nyomd meg a play gombot és talán dob virtuóz lesz belőled is. Ártalmatlan idő gyilkos.

Freemind. Gondolat-térképező alkalmazás azoknak, akik ábrázolni szeretnék a következő terüket. Inkább "agyatlannak" kellene hívni, mivel ez egyféle humort jelent.

Terminator. Nem, nem a film. Ezzel a programmal négy, kockákra osztott terminál ablakot kapsz, mivel nekünk megszállotaknak sosem elég a parancssor.

Betűtípusok. Nem program - inkább új kiegészítés az Ubuntu Szoftverközpont-hoz. Olyan, eddig ismeretlen betűtípusokat tölthetsz le, amikről az sem tudtad, hogy léteznek, ideértve azt is, amelyik gyanúsán hasonlít az én kibetűzhetetlen kézírásomhoz.

Bibus. Nem Biblia program, de

az EndNote-hoz hasonlóan keresi ki a bibliográfiákat.

ClamAV. A Linux biztonságos és érzéketlen a Windowsos vírusokra, de még mindig kaphatsz valami kellemetlen dolgot e-mailben. Töltsd le a grafikus felületét is, vagy a szigorúan parancssorosat. A Firestarter a tűzfal megfelelője, ez is megér egy letöltést.

Bármí, ami K-val kezdődik.

Rendben, Gnome-ot használok, de néhány KDE alkalmazást nem lehet nem említeni. Csodálhatod a készítőket, hogy kitalálták a K-val kezdődő neveket és hogy még mindig tartják magukat ehhez. A legtöbb Gnome felhasználó csak vállalat von, látván hogy mindegyik programnak megvan a maga jogköre. (STO? - lektor) Gnome alatt a többségük működik.

Habár nem program, de van még egy dolog, amit egy Ubuntu felhasználónak meg kell szereznie, ez pedig Keir Thomas **Ubuntu Kung Fu** című könyve. Valóban lökött a címe - amit még lökötebbé tesz a fedőlapon lévő kis macska képe -, de a benne foglalt tippek a kezdő-

től a hardcore szintig terjednek - köztük száraz, nyers és hasznos információval. Szerintem a legjobb Ubuntu könyv.

És végül az *Ubuntu szoftverközpont* **Összes Letöltés** gombja. Nem láttad még? Valójában még én sem, de még várom a felbukkanását. Bizonyára sokkal könnyebbé tenné az életünket, habár a letöltés egy-két napig biztos eltartana.

A tisztesség kedvéért említsük meg, hogy mi a helyzet a tárolókban lévő 1000, vagy több számológéppel, amivel kiszámolod a jövő bármilyen időbeli történéseit? Illetve ne feledkezz meg a tucatnyi vagy több videó és zene lejátszóról, amik a zenét általam eddig ismeretlen módon szólaltatják meg, vagy a több száz metrikusról amerikai és amerikairól metrikus formátumba konvertáló programról. Természetesen vannak olyan programok is, amikkel létrehozhatod saját Ubuntu és/vagy program lemezeit, vagy akár létrehozhatod egy USB meghajtót a kedvenc Ubuntu környezeteddel.

És mi a helyzet...

MOTU Interjú

Átvéve a behindmotu.wordpress.com-ról.

Andres Rodriguez

A Behind MOTU egy weboldal, ahol a "Masters of the Universe"-ként ismert emberekkel készített interjúk találhatóak. Ők a csomagkarbantartók önkéntes serege, akik a Universe és a Multiverse szoftvertárolókat gondozzák.

Életkor: 24

Lakhely: Miami, Florida (USA)

IRC becenév: RoAkSoAx.

Mióta használod Linuxot és mi volt az első disztród?

Közel 3 éve használom Linuxot napi rendszerességgel, de Red Hat 7.1-el kezdtem 2001-ben.

Mióta használod Ubuntut?

2005-ben kezdtem Ubuntut használni, éppen mikor a Hoary kiadásra került, de csak a 6.10-es kiadástól kezdve használom napi rendszerességgel.

Mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a MOTU-val?

Már jó ideje szerettem volna részt venni nyílt forrású fejlesztésben, ekkor találtam meg az Ubuntut, ami jó lehetőség az induláshoz. Elkezdtem a 6.06-os kiadás fejlesztési dokumentációt olvasgatni, de nem volt időm részt venni a fejlesztésben a munka és a tanulás miatt. Leginkább azért, mert elég nehéz bármit is elkezdni a nyílt forráson belül a harmadik világban, ahol minden eléggé MS központú.

Egyébként, mikor Nicolas Valcarcel (nxvl) MOTU lett, csak annyit mondtam "Én is MOTU akarok lenni" és támogatást kértem az Intrepid fejlesztési ciklusban, habár ezt személyes okok miatt nem tudtam befejezni. Így a MOTU-vá válás nem valósult meg a Karmic fejlesztési ciklusáig, amibe rengeteg szabadidőmet öltem. Újrakértem a támogatást, ezúttal ivoks-szal és most itt vagyok.

Mi segített a csomagkészítés el-sajátításában és hogyan működnek az Ubuntu csapatok?

Azt hiszem, a csomagkészítés élvezete hajtott és a hajlandóság, hogy hozzákezdjek a csomagkészítéshez, de természetesen a valódi segítség a dokumentációk, a mentoraim és azok az emberek, akik átnézték a csomagjaimat. Annyit mondhatok, amit talán mindannyian tudtok, hogy mindig lehet valami újat tanulni MOTU-ként.

Mi a legkedveltebb része MOTU-beli munkásságodnak?

Azt szeretem legjobban, hogy nem számít ki vagy, mit csinál, hol vagy és mennyi az idő, valaki mindig ott van, hogy segítsen neked és sokat tanulhatsz más emberektől. Azt is szórakoztatónak tartom, hogy ilyen elosztott környezetben dolgozhatok.

Mit tanácsolsz azoknak, akik ségédkezni akarnak a MOTU-ban?

Igen, ha valóban úgy érzed, hogy MOTU akarsz lenni, csak je-

lentkezz, mert ha csinálod, akkor mindig tudsz időt szakítani, hogy segíts. Olvasd a dokumentációt és mindig kérdezz, ne törjön le, ha éppen senki nincs, aki válaszolna. Rengeteg hibát véthetsz, de képesnek kell lenned tanulni belőlük és meg kell hallgatnod másokat! És természetesen gyakorolj, gyakorolj és folyamatosan gyakorolj!

Tagja vagy valamelyik helyi Linux/Ubuntu csoportnak?

Igen, az AQPGLUG tagsággal kezdődött, ami a szülővárosom helyi csoportja. Ezután az Ubuntu LoCo csapatban vettem részt, ahol most az egyik tanácsstag vagyok. Most, hogy már nem Peruban élek, éppen keresek egy új helyi csapatot, itt a FIU-n.

Mire fogsz összpontosítani a Karmic-ban és a Karmic+1-ben?

A Karmic esetében a szponzorálásra és hibajavításokra fogok

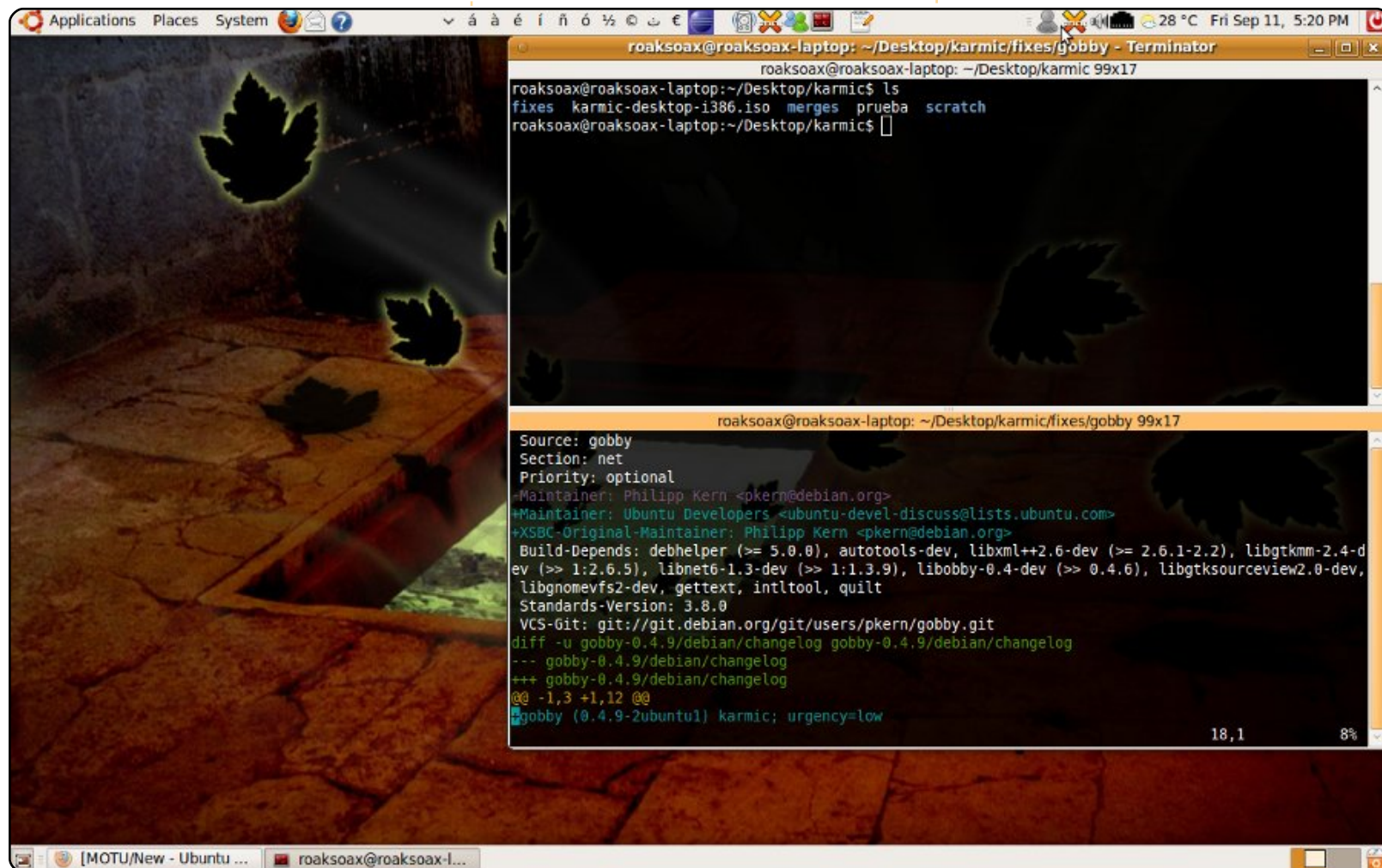
koncentrálni. A Karmic+1 esetben pedig a Server és az Ubuntu HA csapatbeli munkán lesz a hangsúly, így még több tapasztalatot fogok szerezni. Egyébként nagyon szeretnék részt venni a Security csoport munkájában (mert mindig is szerettem volna biztonsági szakértő lenni) és a Desktop csapatban

is (mivel minden nap használom az Ubuntu-t és jó érzés lenne részt venni a fejlesztésében).

Mit csinálsz a szabadidőben?

Nos, az elmúlt néhány hónapban (május és július között) szin-

te az összes szabadidőmet a MOTU mentor folyamatban töltöttem. Az elmúlt 3 hétben nem volt túl sok szabadidőm. Egyébként, szeretek lógni a barátaimmal, filmeket nézni, videojátékokkal játszani és focizni, meg teniszezni.

Ablak gombok

A legutóbbi Full Circle számban, a Q&A rovatban adatok egy megoldást az ablakgombok jobb oldalra való visszahelyezésére. Bár valóban ez a legtöbbet alkalmazott megoldás erre, csinálhat galibát a közeljövőben. A gombok azért kerültek bal oldalra, hogy legyen hely az újonnan jövő ablakindikátoroknak, avagy “windicatoroknak”:

<http://www.markshuttleworth.com/archives/333>.

Ha a megcsináljátok ezt a változtatást a gconf-ban, összekadhat majd az új funkcióval. A “helyes út” a gombok visszahelyezésére, hogy kiválasztasz egy régebbi témát, mint a Human, aminek jobb oldalon vannak a gombjai és ezután minden alapértelmezett Radiance-ra vagy Ambiance-ra változtatsz. Ezután csak mentsd el új néven. Így használhatjuk az Ambiance és Radiance témákat jobb oldali gombokkal, anél-

kül, hogy gondot okozna majd az érkező új funkció.

Dr. Martin G. Miller

Telepített csomagok

Reagálva a 37. szám 28. oldalán feltett kérdésre: “Hogyan ellenőrizhetem gyorsan, hogy egy csomag telepítve van-e?”

Érdeemes lehet megjegyezni, hogy a csomagnév gyakran ismeretlen vagy csak részben ismert. Például, fel van telepítve az Amarok, de nem a legfrissebb verzió, hanem egy korábbi (1.4), mivel az jobban működött nálam. Így, az Aptitude kereséskor azt mondja, hogy nincs telepítve, mivel az én verzióm neve Amarok14. Úgyhogy az Amarok kifejezésre kell keresni, így megkapjuk a remélt választ.

Szintén érdeemes lehet az olvasók figyelmét felhívni a Synaptic nevű kiváló eszközre,

ahol az Amarokra való keresés megadja a kívánt információkat az eredményablakban, megmutatva, hogy az Amarok (2.2) nincs, míg az Amarok14 telepítve van.

Nagyon informatívnak tartom a KáVé rovatot, ezer köszönet.

David

Alternatív CD

Van egy NEC PII 366-osom 512MB RAM-mal. Arra jöttem rá, hogy ha az Alternatív CD nem volna elérhető, a letöltött LiveCD-t használva nem tudnám beindítani a gépet Ubuntuval, mivel figyelmen kívül hagyom a Linux verzióját.

Probléma nélkül telepítettem az Ubuntu 10.04-et az Alternatív CD-t használva. Azért használom ezt a régebbi gépet, mert van egy 80 gigás merevlemezem, és másodlagos tárolóként használom fontos adatok

számára. Givert használok a fájlok Wi-Fi-n keresztüli átvitelére.

Olvastam a cikket a Lubuntu-ról és gondoltam adok neki egy esélyt, úgyhogy letöltöttem az ISO-t és kiírtam egy CD-re. Az első dolog, amit észrevettem, hogy a Live CD asztalára kerültem, méghozzá igen gyorsan. Nem találtam rendszermonitort, de találtam egy rendszereszközt, ami megmutatta a memóriahasználatot. Az mutatja, hogy körülbelül 360 megabyte van használatban és úgy 142 szabadon. Szintén megmutatta, hogy mindössze 502 megabyte memória van a gépben. Most döntés előtt állok. Feltegyem a Lubuntut vagy maradjak az Ubuntu 10.04-nél, ami a gépen van és kiválóan működik?

Köszönöm, Ubuntu, hogy folytatjátok az Alternative CD készítését az új kiadásokból is, így életben tartva ezt a gépet Ubuntuval. Remélem, a Linux közösség sosem feledkezik meg ezekről az öregebb gépekről, melyek még mindig élet-

ben vannak, és továbbra is készítenek kis memóriaigényű telepítő CD-eket, mint az Alternatív lemezek.

Andy Lino

Mozaik Ablakok

A PyTyle használata más ablakkezelők alatt kicsit megzavart, hiszen GNOME alatti használatot említettetek. A GNOME nem egy ablakkezelő. Azt mondjátok, lehet használni a PyTyle-t Metacityvel? Ráadásul, az Xmonad használható teljes asztali környezetekkel, mint a GNOME vagy KDE, ha nem akarsz egy minimalista xmobart. Több, mint egy évig használtam KDE+Xmonadet és körülbelül 6 hónapig GNOME+Xmonadet.

Mackenzie Morgan

Lucas válaszol: *Azt említettem, hogy a PyTyle egy alternatív mozaik ablakkezelő, mivel egy mozaikozó szkript (képes futni bármely ablakkezelő/asztali környezet kombinációján). Teljesen igazad van, hogy a*

GNOME egy asztali környezet, nem ablakkezelő és inkább Metacityt kellett volna említenem, hogy érthetőbb legyek. Szintén észrevettem, hogy bármely mozaik ablakkezelő használható asztali környezetekkel, mint az XFCE, KDE, GNOME, mivel egyszerűen helyettesítik az ablakkezelőt (xfcewm, kwin, and metacity, értelemszerűen), de kicsit túlzásnak tűnt ezt egy Top 5 listában megemlíteni. Egy minimalista, mint én, gyakran elfelejti, hogy néhányan hajlamosak összekeverni a minimalista ablakkezelőket az asztali környezetekkel. Elnézést, hogy a leírásaim nem voltak olyan tiszták, mint amilyennek szántam és köszönöm, hogy felhívtad rá a figyelmem. Remélem, sikerült tisztázni.

Képernyőforgatás

Olvasva a 37. szám KáVé rovatát, olybá tűnik, hogy a laptop képernyő fejjel lefelé fordítása igen bonyolult, legalábbis ha a felhasználó Lucidot használ (és Karmic-ot, azt hiszem; talán korábbiak is). Jóval egyszerűbb, ha elmegyünk

a Rendszer > Beállítások > Monitorok menübe, és beállítjuk a képernyőelforgatást. Azt hiszem, ez szintén lehetséges az NVIDIA meghajtók által telepített grafikus eszközzel, ha épp azokat használjuk. Az xrand parancs szintén működik, az xorg.conf szerkesztése nélkül. Ráadásul, az xorg.conf-ot már nem is használja a Lucid (és esetleg korábbiak sem).

Csak így tovább, jó munkát végeztek a Full Circle-lel!

Zachary Pletan

Játék hírek

Játék kód nyitások – A Humble Indie Bundle sikerén felbuzdulva a fejlesztők megnyitották a Lugaru, az Aquaria, a Gish és a Penumbra kódját.

Pár héttel ezelőtt a Wolfire Games meghirdette különleges akcióját, a Humble Indie Bundle-t. Az akció időtartama alatt, bárki annyiért vehette meg a megadott öt játékot, amennyiért szerette volna. Ennek hatására egy négy részes sorozatot indítok, ahol bemutatom a játékokat. Azért csak négy, mert a

World of Goo-ról már 24. számban volt cikk.

A Lugaru egy egyedülálló játék, bár azt meg kell hagyni, hogy elég fura is a maga nemében. Egy harcművész nyulat kell irányítanunk benne. Elsőre elég különös ötletnek tűnhet, de, ha kipróbálsz, tetszeni fog. Turnerrel, a lázadó nyúllal játszhatjuk végig a különböző pályákat. Illetve változatosabbnál-változatosabb mozdulatokkal kell hatástalanra tennünk ellenfeleinket. Az ütés-rúgástól kezdve a kések és kardok használatán át. Turner emellett nagyon akrobatikus is, hatalmasakat ugrik és kiválóan sprintel.

A Lugaruban két játékmód közül választhatunk. Az elsőben a játék történetét játszhatjuk végig, ahol Turner azt próbálja kideríteni, kik mészárolták le faluját. A történet végigjátszása során számos küldetést kell teljesítenünk, bár szinte mindegyik nagyon hasonló, más nyulak, illetve farkasok

legyőzésével haladhatunk tovább. A történet nem valami nagy szám, az se nagy baj, ha átugrunk rajta. A küldetések változatos terepen zajlanak, a havas hegycsúcsoktól a kiszáradt sivatagokon át a lombos erdőig. A kihívás mód hasonlóképp működik. Itt is az ellenfelek kiiktatása a cél. Bár ebben a módban az idő és a szerzett pontok számítanak. Minél gyorsabban végzel egy küldetést, minél több speciális mozdulattal, annál több pontot szerezhetsz. Így többször is neki futhatsz, hogy megdöntsd az eddig rekordodat. Persze ehhez jó lenne még egy online ranglista is, hogy lásd a világ többi játékosának pontjait.

A játékmenet fantasztikus, az egyik legjobb TPS játék,

amit valaha játszottam. A mozgás folyamatos. A kamerát az egérrel mozgathatjuk, Turnert pedig a billentyűzet segítségével. Sokat panaszkodom, hogy a TPS játékok nem igazán valók PC-re, de úgy néz ki a Wolfire rám cáfolt. Turnert irányítani valóban szórakoztató. A küldetés akkor kezdődik, amikor megteszed az első támadó lépéseket, de addig akár közelebb is lopózhatsz az ellenfelekhez, vagy egyszerűen rájuk is ronthatasz. Az ugrást nagyon eltalálták, lehetetlen jó, mikor hatalmas tá-

volságokba szállsz. A harc a játék legfontosabb része, bár kicsit egyszerűre sikerült, vagy eltalálsz vagy nem.

Viszont nagyon látványos mozdulatokat lehet Turnerrel produkálni. Karate rúgások, ugró rúgások, halálos késszúrások. Nagyon látványos, ahogy Turner küzd (viszont nagyon véres is – gyerekeknek nem ajánlott).

Most akkor pár szó a negatív

vumokról. Sokszor a harc nagyon nehéz és nem is túl folyamatos. Az ellenség körül futsz vagy ugrálsz és próbálsz eltalálni. Amikor úgy tűnik eltalálnád, mégis blokkolja az ütés. Ez elég gyakran elfordul. Főleg akkor bosszantó, mikor te és az ellenség is a kést próbálja megszerezni, ami kiesett a kezedből az ütés hatására. Ha ez nem lenne elég, akkor általában elszalad és figyelmezteti a többieket. Ha a harc szépen

megy, akkor nagyon élvezetes, de sajnos az esetek nagy részében az ellenkezője. A legjobb taktika, hogy közéjük oszonsz és egyesével végzel velük.

A grafika szép, ellenben elég ideje múlt. Viszont eléggé skálázható, így egy gyengébb gépen is van esély rá, hogy elfut. A hangok megfelelőek, a zene és az effektek passzolnak a harchoz.

A Lugaru egy élvezhető verekedős játék. Az irányítás és a pályák kialakítása nagyszerű, a játék legnagyobb hátulütője viszont pont a leglényegesebb, a harcrendszer. Megéri kipróbálni.

A játék multiplatformos, egyszerű Linuxos telepítővel. Van hozzá ingyen kipróbálható demó is, a teljes játék 20 dollárba kerül.

Pontszám: 7/10

Pozitívumok:

- Kitűnő irányítás
- Skálázható grafika
- Sok teendő

Negatívumok:

- Gyenge harcrendszer
- Online tabella hiánya

Ed Hewitt, játékos néven chewit, egy PC-s játékos, aki rajong a konzolos játékokért is. Ezen kívül tagja a Gfire fejlesztőcsapatának is (Xfire bővítmény Pidginhez).

K Mielőtt frissíteném a feleségem gépét, szeretném valahogy kilisztázni az összes alkalmazását. Van valami egyszerű módszer erre?

V Igen. Nyisd meg a Kellékek/Terminál-t és géped be az alábbi parancsot:

```
dpkg --get-selections "*" > Desktop/applications
```

Egy "applications" nevű szöveges fájl fog megjelenni az Asztalon, melyben az Ubuntu által telepített összes csomag listázva lesz. Nem fog azonban olyan programokat tartalmazni, amik a weboldalakról lettek letöltve.

Érdeemes lehet még a Remastersyst is kipróbálni, amivel egy ISO-t hozhatunk létre az összes alkalmazásunkkal. Ha megfelelőnek találjuk, akkor ki is írhatjuk DVD-re, vagy használhatjuk az USB Startup Disk Creatort egy megfelelő méretű

flash meghajtóval. Az ISO az alkalmazásokon kívül semmilyen más adatot nem fog tartalmazni - ami azt jelenti, hogy minden egyedi beállítást újra be kell konfigurálni.

K Épp most raktam fel az Ubuntu 10.04-et. Hogyan tovább?

V <http://blog.thesilentnumber.me/2010/04/ubuntu-1004-post-install-guide-what-to.html>

K Hogyan használhatok betárcsázós kapcsolatot Ubuntu alatt?

V Sajnos ez egy hosszas procedúra, melyet már számos helyen leírtak. Javaslom a Google-t:

dial-up redux ubuntuforums

Az első találat elvezethet a topic negyedik oldalára; menj

az első oldalra és kezdj el olvasgatni. Valószínűleg a "wvdial offline installation" feliratú linkre sem árt majd rámenni.

K Miután az Ubuntu-t egy külső merevlemezre telepítettem, egy Grub 1.5 Error 21 hiba-üzenetet kapok. Ez a probléma akkor lép fel, amikor az Ubuntu külső meghajtó csatlakoztatása nélkül újraindítom az XP-s gépemet. Ha ez be van dugva, akkor minden rendben és ki is tudom választani az Ubuntu-t vagy az XP-t.

Már próbálkoztam a boot.ini-ben lévő 2-es 1-esre való átszerkesztésével is, de ez sem működött. Bármilyen segítséget szívesen veszek.

V (Undecim válasza) Ez azt jelenti, hogy a Grubot a belső meghajtóra telepítetted a külső helyett.

Ha meg akarod javítani, akkor először a külső meghajtóra

kellene rakni a grubot, majd a Windows bootloaderét vissza a belső meghajtóra.

Ehhez be kell bootolni Ubuntu-t, majd a terminálba beírni, hogy "mount". A kimenetet valami ilyesmi lesz:

```
/dev/sda1 on / type ext4 (rw,errors=remount-ro)
```

a példában a /dev/sda1 rész azt jelenti, hogy az Ubuntu az első merevlemez (sda) első partícióján (1) van. Mivel külső meghajtót használsz, ezért a tied lehet, hogy "dev/sdb1" lesz.

Most géped be a "sudo grub-install /dev/sda" parancsot, ahol a /dev/sda az a merevlemez, amire a grubot akarod telepíteni. A példában, nekem a /dev/sda (nem /dev/sda1 - /dev/sda1 a partíció, nem pedig a meghajtó) paramétert kell használnom, mivel ez tartalmazza az Ubuntu-t. Ha "/dev/sdb1 on /"-t látsz a "mount" begépelése után, akkor a "/dev/sdb"-t kelle-

ne használni inkább. Ehhez a parancshoz szükséged lesz a jel-szavadra. Fontos, hogy amikor gépelsz, nem fogsz semilyen karaktert látni, de ettől a jelszavad be lesz olvasva.

Amikor készen vagy, visszaállíthatod a Windows bootloadert egy Windows helyreállító lemez-zel. Nézz el ide további instrukciókért: <http://www.techzonez.com/forums/archive/index.php/t-3975.html>

K Eddig Ubuntu 9.10 Karmic 32-bitem volt. Tegnap váltottam 64-bitre. Minden tökéletesen működik, kivéve az egyetlen játék, amit szeretek: a Dofus.

Feltelepítettem, de amikor az ikonjára kattintok a következő hibaüzenetet kapom:

```
Failed to execute child process "/home/mike/ankama/Dofus/share/UpLauncher" (Permission denied)
```

V (Dearingj válasza) Úgy tűnik, hogy a futtatáshoz jogosultságot kell adnod magadnak. Próbáld ki az aláb-

bit a terminálban:

```
sudo chmod u+x  
/home/mike/ankama/Dofus/share/UpLauncher
```

K Amikor komolyabb számításokat végzek, a Toshiba laptopom túlmelegszik, mivel a hűtés sosem kapcsol be.

V (Köszönet Ashimának az Ubuntu Forumsról) Nekem Toshiba I500, 64bit Ubuntu 10.04 alatt működött az alábbi:

```
sudo apt-get install sensors-applet
```

```
sudo sensors-detect
```

Ezután válaszolj igennel mindenre. Lépj ki, majd indíts újra.

```
sudo gedit /etc/default/grub
```

ezt követően változtasd meg a

```
GRUB_CMLINE_LINUX_DEFAULT=  
"quiet splash"
```

sort

```
..."quiet splash  
acpi_osi=Linux"-ra.
```

Ezután:

```
sudo update-grub
```

a /boot/grub/grub.cfg frissítéséhez. Lépj ki, majd indíts újra.

Ubuntu kiadások

A legtöbb esetben az Ubuntu-nak mindig van egy "jelenleg stabil kiadása", illetve valamilyen verziója a rákövetkezőnek. Például, 2010 júliusában a stabil verzió a 10.04-es Lucid Lynx - de letöltheted és feltelepítheted a 10.10-es, Maverick Meerkat Ubuntu-t is. A jövőben a verziók különböző állapotokon fognak áthaladni: Alpha, ami olyan mint egy ház alapja a falak felhúzása előtt; Beta, amikor már vannak falak, de még létrán tudunk csak lejutni az alagsorba; illetve a Release Candidate, amikor már majdnem ké-

szen áll a ház - csak a festék nincs még megszáradva.

Ha sok hozzászólást olvasol az Ubuntu fórumain, akkor gyakran találkozhatasz az alábbi sopánkodással: "Felraktam (a jövő Ubuntu-t) és nagyon élveztem (az alkalmazások) új verzióit, és sok (tucat órát) beelőlttem (valami) elkészítésébe egy programmal, de aztán eltűnt! Hogyan tudom visszaszerelni?" A válasz ilyenkor: "Bocs, de az örökre elveszett."

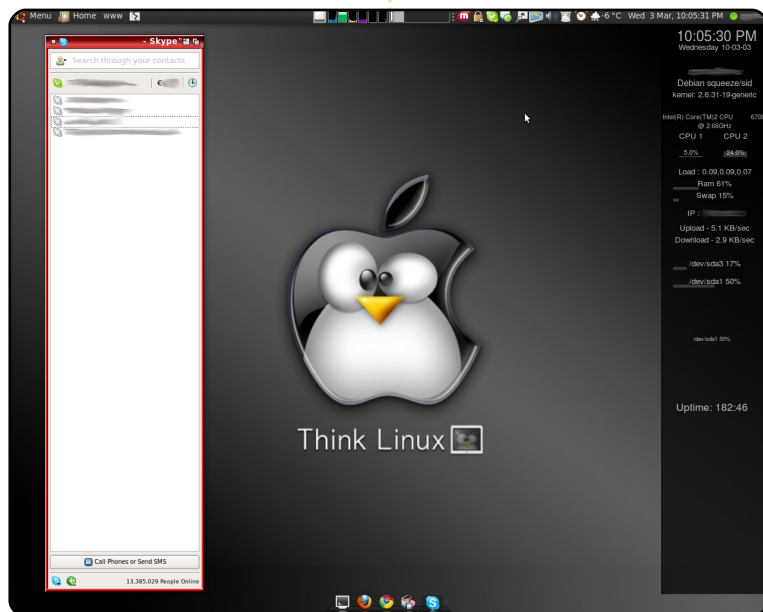
Ahhoz, hogy az Ubuntu előrébb jusson, az embereknek ki kell próbálniuk az új kiadásokat és jelenteniük kell a bugokat, de csak akkor válaszd ezt az utat, ha megérted, hogy bármi, amit csinálsz, eltűnhet.

Az én Desktopom

Íme egy lehetőség, hogy megmutasd a világnak az asztalodat vagy a PC-d. Küldj képernyőképeket és fényképeket a misc@fullcirclemagazine.org e-mail címre. Kérlek mellékelj egy rövid, szöveges leírást az asztalodról, a saját gépedről vagy az asztalod ill. a PC-d bármely egyéb érdekességeiről.

Az én beállításom egyfajta tisztelgés a különböző számítógépes örökségeim előtt. Egy testreszabott Amiga OS téma csomagot használok az ablakokhoz, az AWN dockhoz és a sötét témákhoz. Mindig is mondtam, hogy az Ubuntu a választás lehetőségéről szól, így én hozzáadtam a rendszeremhez a Linux Mint tárolókat és kizárólag a Linux Mint menüt használom. Miro-t és UPnP-t használok a médiatartalmak megosztására a PS3 és a HDTV között.

A gép specifikációja:

Ubuntu 9.10 Linux Mint 8 tárolókkal
Intel Core 2 Duo 6700 (2.66GHz)
2GB RAM
ATI Radeon X1600
300GB HD

Thomas Boxall

Ez az asztalom, egy '65-ös Mustang képpel, mint háttérkép, Cairo dock, és Linux Mint 8. Továbbá egy csomó egyéni ikon!

Mindez egy Gateway 2x Pent 4 CPU 3.0, 1.5 GB RAM.

Soha nem volt jobban működő számítógémem. Nézzétek a Full Circle mappát az asztalon! Csak folytassátok a nagyszerű munkát! Ez volt a számítógép használat két legjobb éve. Soha többé Microsoftot!

Randy

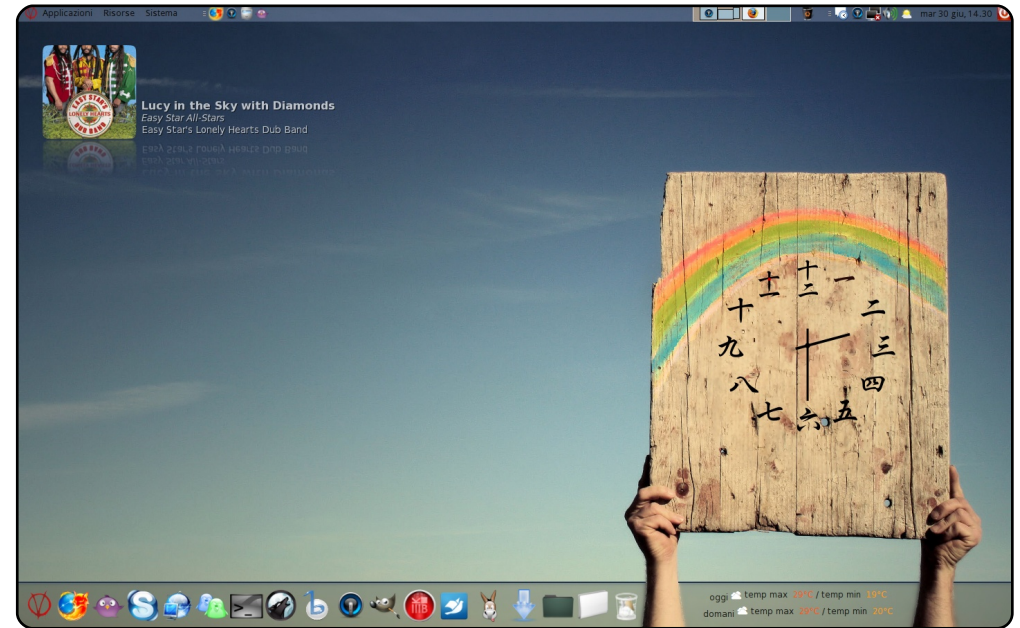

Ez az én egyszerű, de hatékony asztalom.

Kombináltam az elemeket a Windows-ból és a Mac-ből. Például a panel Windows 7 stílusú és ugyanígy az ablakok keretei is. Mac stílusú dockot használok, és a kurzor téma szintén Mac stílusú.

Az ikonok a Gnome-ból, a Freedom témából származnak, Google gadgeteket és gdeskleteket használok. Mindez a Karmic Koala verzión és egy Compaq Presario C700-on, amelyben 120GB merevlemez és 1 GB RAM van. Ez tökéletes nekem.

Christian Ali

Ezek a híres hidroxigen ikonok, a japán óra az asztalon egy Screenlet. A kezek között conky van, egy előrejelző szkripttel, amely az időjárást mutatja. A dock a csodaszép Cairo Dock. Nehéznek tűnik, de valójában nagyon könnyű. Szeretek módosítani az asztalon és új asztalt létrehozni, de mindig figyelek a használhatóságára. A szép GUI okés, csak a bonyolult az használhatatlan és elvonja figyelmet.

Ezzel az asztallal megnyertem az olasz Ubuntu Fórum által szervezett amatőr versenyt, amely a Hónap Asztala címért folyt. [Továbbá készítettem egy leírást, hogyan lehet ilyen asztalt létrehozni.](#)

Specifikáció: CPU: Intel Pentium Dual E2140 @ 1.6GHz ; Nvidia Geforce 8600 GT csendes; 2GB RAM.

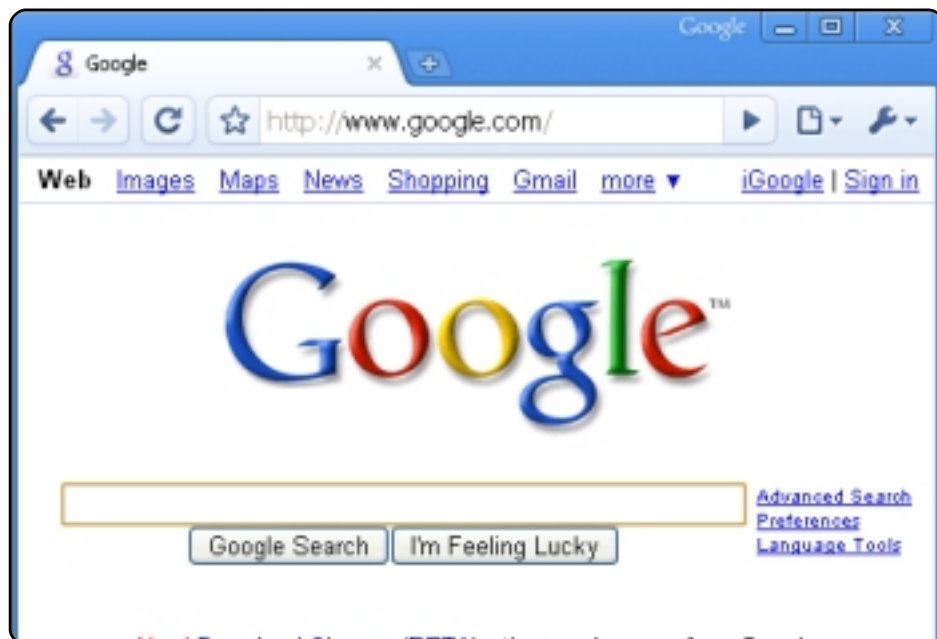
Santiago

Google Chrome

<http://www.google.com/chrome>

Ez a böngésző gyors. Gyorsan indul, gyorsan tölti be az oldalakat és elég stabil. Évekig a Firefox volt a kedvenc böngészőm, de meglepődtem a Chrome sebességén. Én is gyakran használom a Google szolgáltatásait és eszközeit, így az ezekkel való integráció is egy vonzó oldala a böngészőnek.

Telepítés: Látogasd meg a <http://www.google.com/chrome> címet és kattints a letöltés gombra. Válaszd ki a számítógépednek legmegfelelőbb verziót és két kattintással telepítsd a .deb fájlt.

GnomeDo

<http://do.davebsd.com/>

Ezt használom a legtöbbször, de erről írok a legkevesebbet. Mint minden alkalmazásindító, ez is gyors, pontos, szép és megbízható (többnyire).

Telepítés: A Synaptic csomagkezelőben keresd meg a **gnome-do** csomagot és telepítsd.

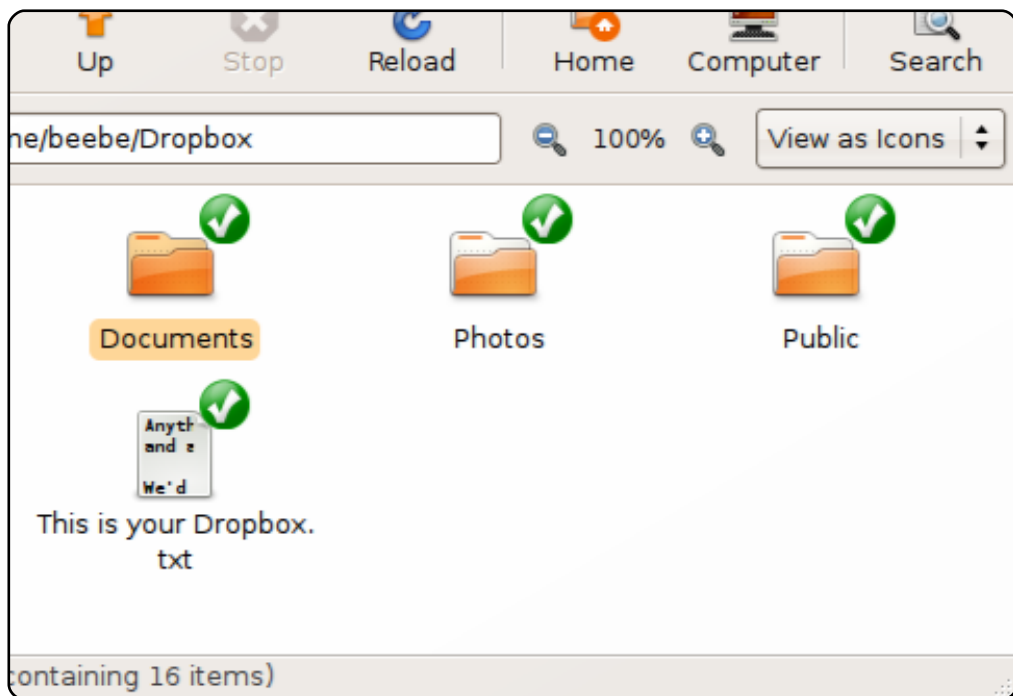

Dropbox

<https://www.dropbox.com/>

A Dropbox halálosan egyszerű fájlzinkronizálást és mentést ajánl méltányos áron. Én az összes gyakran használt állományomat a Dropboxon tartom, így bármikor elérhetem a laptopomról vagy a másik két helyről, ahol időm nagy részét töltöm. Ingyen jár 2 GB tárhely a kezdő felhasználóknak, de éves előfizetéssel több helyet kapsz.

Telepítés: Látogasd meg a <http://dropbox.com> oldalt, kattints a “download” gombra az oldalon. Válaszd ki a rendszerednek legmegfelelőbb Dropbox verziót és klikkelj duplán a .deb állományon a telepítéshez.

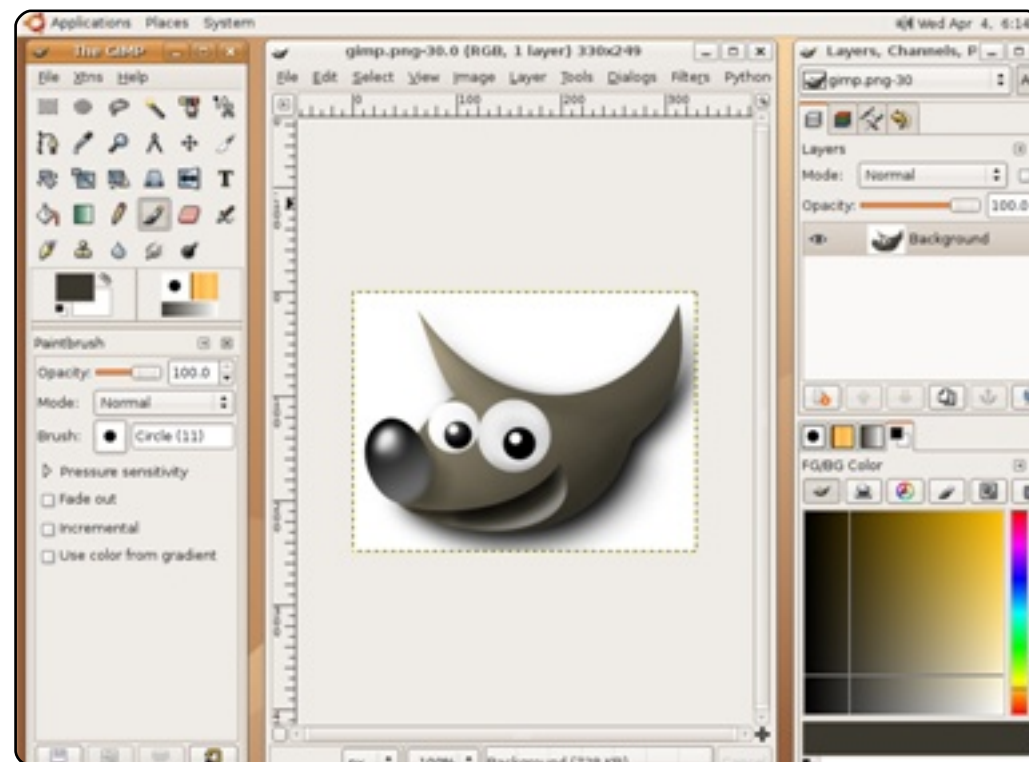

GIMP

<http://www.gimp.org/>

Sokat tudó képszerkesztő csomag, amivel hatékonyan lehet dolgozni. A GIMP-pel képes vagyok nagy felbontású képeket létrehozni és szerkeszteni, PDF-et importálni, űrlapokat kitölteni és szerkeszteni. A legegyszerűbb képszerkesztési munkáktól az összetettebbekig bármire képes, amit kitalálok.

Telepítés: Lucid előtt az alapterepítés része, a későbbi verziókban megtalálod a Synaptic-ben vagy a Szofterközpontban “gimp” néven.

VirtualBox

<http://www.virtualbox.org/>

Valljuk be, vannak olyan helyzetek ahol a Linux - még a kitűnő Ubuntu is - kevésnek bizonyul. Az ügyfélkapcsolati program, amit használok, egyszerűen nem kompatibilis az Ubuntuval. Az egyetlen megoldás, hogy működjön, Windows XP használata VirtualBoxban. Több mint egy éve használom ebben a "küldetésben" a VirtualBoxot és meg vagyok elégedve a teljesítményével és a kompatibilitásával.

Telepítés: Keresd meg a **virtualbox-ose** csomagot a Synaptic csomagkezelőben és telepítsd innen. **BÓNUSZ:** a másik hihetetlenül hasznos csomag a "**virtualbox-guest addons**".

Az **Ubuntu UK podcastot** az Egyesült Királyság Ubuntu Linux közösségének tagjai készítik.

Célunk, hogy aktuális és hasznos információkat osszunk meg az Ubuntu Linux felhasználókkal szerte a világon. Az Ubuntu Linux és a Szabad Szoftverek minden területével foglalkozunk, és mindenkinek szólunk a kezdő felhasználótól egészen a tapasztaltabb programozóig, a parancssortól a grafikus kezelőfelületig.

A műsor az Ubuntu UK közösségi támogatásával készült, az adást az Ubuntu Code of Conduct felügyeli, így bármilyen életkorú hallgató számára ajánlott.

<http://podcast.ubuntu-uk.org/>

ubuntu uk podcast

Download

Elérhető MP3/OGG formátumban Miro-n és iTunes-en keresztül vagy közvetlenül az oldalról.

Közreműködnél?

Az olvasóközönségtől folyamatosan várjuk a magazinban megjelenítendő új cikkeket! További információkat a cikkek irányvonalairól, ötletekről és a kiadások fordításairól a <http://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine> wiki oldalunkon olvashatsz.
Cikkeidet az alábbi címre várjuk: articles@fullcirclemagazine.org

A **magyar fordítócsapat wiki oldalát** itt találod:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/TranslateFullCircle/Hungarian>

A magazin eddig megjelent **magyar fordításait** innen töltheted le: <http://www.fullcircle.hu>

Ha **email-t** akarsz írni a **magyar fordítócsapatnak**, akkor erre a címre küldd: fullcirclehu@gmail.com

Ha **hírt** szeretnél közölni, megteheted a következő címen: news@fullcirclemagazine.org

Véleményed és Linux-os tapasztalataidat ide küldd: letters@fullcirclemagazine.org

Hardver és szoftver **elemzéseket** ide küldhetsz: reviews@fullcirclemagazine.org

Kérdéseket a 'Kávé' rovatba ide küldd: questions@fullcirclemagazine.org

Az én **Desktopom** képeit ide küldd: misc@fullcirclemagazine.org

... vagy látogasd meg **fórumunkat**: www.fullcirclemagazine.org

A FULL CIRCLE-NEK SZÜKSÉGE VAN RÁD!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Osszátok meg velünk véleményeiteket, desktopjaitok kinézetét és történeteiteket. Szükségünk van a Fókuszban rovathoz játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, a Hogyanok rovatban szereplő cikkekre (K/X/Ubuntu témával); ezenkívül ha bármilyen kérdés, javaslat merül fel bennetek, nyugodtan küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

A Full Circle Csapata

Szerkesztő - Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org

Webmester - Rob Kerfia
admin@fullcirclemagazine.org

Kommunikációs felelős -
Robert Clipsham
mrmonday@fullcirclemagazine.org

Podcast - Robin Catling
podcast@fullcirclemagazine.org

Fordítók:

Királyvári Gábor Somogyi András
Csósz Krisztián Szabó Péter
Kovács Roland Attila
Csikós Donát Talabér Gergely
Palotás Anna Nyitrai István
Pásztor A. Árpád Sente Sándor
Somlói Richárd Barabás Bence
Hélei Zoltán Takács László

Szerkesztő:

Pércsy Kornél

Korrektor:

Királyvári Gábor

Nagy köszönet a Canonicalnek, az Ubuntu Marketing Csoportjának és a fordítócsapatoknak világszerte.

39. szám cikkeinek leadási határideje:
2010 július 11, vasárnap

39. szám megjelenési ideje:
2010 július 30, péntek

